

Proet. gr. 406^h = : 1, 114

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK LEIPZIG

0011313162

EURIPIDIS
F A B U L A E

EDIDIT

RUDOLFUS PRINZ.

VOL. I. PARS II.

A L C E S T I S.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXIX.

EURIPIDIS
ALCESTIS

EDIDIT

RUDOLFUS PRINZ.

2628

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXIX.

397*

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Duarum codicum, quibus Alcestis nobis tradita est, familiarum testes digni, qui adhibeantur, sunt *B* [cod. Vatic. 909] et *S* [cod. archetypus deperditus librorum *L* (cod. Laur. 32, 2) et *P* (cod. Palat. inter Vaticanos 287)]. *B* et *P* excussit Hugo Hinckius, libri *L* collationem debeo liberalitati Hieronymi Vitellii. et Hinckius et Vitellius collationes diligentissime et accuratissime confecerunt. integram scripturae discrepantiam codicis *B* cum legentibus communicavi, codicis *S* omnes, quas indagare potui, lectiones attuli. de fide horum librorum in Alcestide idem statuendum, quod in Medea.

codex *a* (Parisin. 2713) in Alcestide et Andromacha textum a Byzantino grammatico interpolatum praebet ac fere prorsus consentit cum codicibus *d* (Florent. 31, 15) et *c* (Florent. 31, 10), quos passim inspexit Vitellius. grammatici transpositiones verborum, e quibus una (*πατήρ γέρον* v. 820) usque ad hunc diem editores fefellit, et mutationes temerarias aequae ac librarii errores omnes annotare nefas duxi. hunc codicem et Havniensem (*C*), quem interdum veram lectionem exhibentem commemoravi, ipse contuli.

codicem Harleianum 5743 recentissimum, qui Alcestidis fragmentum, Rhesum, Troades continet, uno, quo intererat, loco (v. 1037) inspexit, qua est comitate, Carolus Dziatzko.

eis, quae in praefatione editionis Medae de orthographia notavi, addendum est me in Alcestide librorum lectione non commemorata semper *θυήσκω* pro *θυήσκω*, *οϊκτίρω* pro *οϊκτείρω* scripsisse.

scr. Vratislaviae m. Octobri a. 1878.

NOTARUM INDEX.

B = cod. Vaticanus 909

*B*¹ = manus prima. *b* = manus secunda

ms. Curim.

S = codex archetypus deperditus librorum:

L = cod. Laurentian. 32, 2

*L*¹ = manus prima. *l* = manus secunda et tertia

P = cod. Palatin. 287

*P*¹ = manus prima. *p* = manus recentior

ref. 11

a = cod. Parisinus 2713

*a*¹ = manus prima. *a*² = manus secunda

*a*³ = complures manus recentiores

C = cod. Havniensis 417

r = reliqui libri (solis *B**S**a* respectis)

* = litera vel accentus erasus

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

Euripides, Alcestis.

1

PODZIEMIE
KRAJÓW
POLSKICH

ὑπόθεσις Ἀλκίστιδος Δικαιάρχου.

Ἀπόλλων ἤτησατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἄδμητος
 τελευτᾶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξό-
 μενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκίστις,
 ἡ γυνὴ τοῦ Ἄδμήτου, ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γο- 5
 νέων ἐθέλησαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ
 δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος
 καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκίστιν
 ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας
 ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίου λαβόντα 10
 αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ
 βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἣν ἐπένθει.

[Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις.]

Ἀλκίστις, ἡ Πελίου θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου
 ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ 15
 διασφύζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου

l. 1 Δικαιάρχου L] om. r || l. 2 argumentum prius et alterius
 initium illatum scholiis in Platon. sympos. p. 179 (p. 312 ed. Duebner)
 et descriptum ab Eudocia p. 21. consentiunt schol. Plat. et Eudocia
 cum B uno loco (l. 7) excepto. | ὁ om. S || l. 3 τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ
 ἐκόντα] τινὰ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ S | τεθνηξόμενον] ἀποθανεῖν a || l. 4 ἴσον
 Ba | χρόνῳ Sa | δὴ om. S || l. 5 τοῦ Ἄδμήτου om. S | μηδετέ-
 ρου S (L μὴδ' ἑτέρου P) || l. 6 ἐθέλησαντος S] θελήσαντος r || l. 7
 τῆς συμφορᾶς ταύτης S | Ἡρακλῆς παραγενόμενος Sa cum schol. Plat.
 et Eudocia] om. B, qui l. 8 post Ἀλκίστιν inserit ἐντυχὼν ὁ ἠρακλῆς ||
 l. 9 καὶ τὸν] καὶ B || l. 11 αὐτὴν om. S | γὰρ Ba] om. S (καὶ
 ante εἰληφέναι inserit L) | ἔλεγεν Pa || l. 12 ἔδειξεν] ἀποκαλύψας
 ἔδειξεν S || l. 13 om. libri. ἄλλως praefixum apud schol. Plat. Aristo-
 phanis grammatici alterum argumentum esse coniecit Wuestemannus.
 || l. 14 — p. 4 l. 14 om. L. haec habet P: ἄλκιστις πελίου θυγάτηρ
 ὑπομείνασα τὸν ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς θάνατον ἐσώθη ἐπιξενωθεῖσα
 τῷ ἀδμήτῳ (sequitur personarum index)

τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἢ μυθοποιία. τὸ δράμα
 17 ἐποιήθη ιζ'. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος τὸ λ. πρῶτος
 ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίῳ τῷ
 διὰ Φωφίδος, Τηλέφῳ, Ἀλκῆστιδι. . . . τὸ δὲ δράμα κωμι-
 5 κωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν. ἢ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπό-
 κείται ἐν Φεραῖς, μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας. συνέστηκε δὲ ὁ
 χορὸς ἐκ τινῶν πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἱ καὶ παραγίνονται
 συμπαθήσοντες ταῖς Ἀλκῆστιδος συμφοραῖς. προλογίζει ὁ
 Ἀπόλλων. εἰσιδ' ἐχορήγει.

10 Τὸ δὲ δράμά ἐστι σατυρικώτερον, ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδο-
 νὴν καταστρέφει. παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐκβάλλεται ὡς ἀνοίκεια
 τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὅ τε Ὀρέστης καὶ ἡ Ἀλκῆστις, ὡς ἐκ
 συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λή-
 ξαντα, ἃ ἐστι μᾶλλον κωμωδίας ἐχόμενα.

1. 1 in γυναῖκα desinit Eudocia, in μυθοποιία schol. Plat. | παρ'
 — καταστροφήν (l. 5) om. a | τὸ δράμα — καταστροφήν om. C, solus
 igitur servavit B | δράμα (sic semper) B || 1. 2 τὸ λ B] ὀλυμπιάδος
 85 πρ' ἔπει δευτέρῳ G. Dindorfius | πρῶτος Dindorfius] πρῶτον B || 1. 3
 δεύτερος Dindorfius] δεύτερον B | Ἀλκμαίῳ Dindorfius] ἄλκμαίῳ B ||
 1. 4 διὰ Φωφίδος Dindorfius] διαψωφίλω B | lacunam indicavit Kirch-
 hoffius || 1. 5 κατὰσκευὴν B καταστρό' (= καταστροφήν) suprascr. B¹ |
 ἢ] ἡ μὲν a || 1. 6 συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς] ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν a ||
 1. 8 ταῖς — συμφοραῖς a] τῆς — συμφορᾶς B τῆς — συμφορᾶ C τῆ —
 συμφορᾶ Nauckius | ὁ B] δὲ a || 1. 9 ἀπόλλων a] ἥλιος B | εἰσιδ'
 — ἐχόμενα (l. 14) om. a | εἰσιδ' ἐχορήγει] εἰσιδ' ἐχορηγοὶ B εἰσι δὲ
 χορηγοὶ: (spatio vacuo post δὲ relicto) C Εἰσίδοτος (i. e. Ἰσίδοτος)
 ἐχορήγει G. Dindorfius, qui monet haec verba partem didascaliae ideo-
 que post Ἀλκῆστιδι (l. 4) collocanda esse || 1. 11 τοῖς τραγικοῖς] τοῖς
 κριτικοῖς G. Hermannus τῶν γραμματικῶν Nauckius | ἀνοίκεια C] ἀνοι-
 κείας B || 1. 13 καταλήξαντα C || 1. 14 ἃ ἐστι Hermannus] ἐστὶ B
 ἐστὶ δὲ C.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα

Ἄπολλων.
Θάνατος.
χορός.
θεράπεινα.
Ἄλκηστις.
Ἄδμητος.
Εὐμηλος.
Ἡρακλῆς
Φέρης.
θεράπων.

Ἐξιὼν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἄδμήτου προλογίζει ὁ Ἄπολλων ῥητορικῶς.

Personarum index, qualem exhibui, est in *L*, qui ἄλκηστιδος post θεράπεινα addit] ἀπόλλων. θάνατος. χορός. θεράπων. ἄλκηστις. ἄδμητος. εὐμηλος. Ἡρακλῆς. φέρης *B a* (in *a* φέρης antecedit Ἡρακλῆς) ἀπόλλων. Ἡρακλῆς. παῖς ἄλκηστιδος εὐμηλος. χάρων. φέρης. τροφός. θεράπων. ἄλκηστις. χορός. ἄδμητος *P* || verba Ἐξιὼν — ῥητορικῶς sunt in *B P* (τοῦ ante Ἄδμήτου om. *P*), om. *r*.

ἡμιγύμνητος

ἡμιγύμνητος

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ὡ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
 θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὦν.
 Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος
 Ἀσκληπιόν, στέροισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
 οὐ δὴ χολωθεὶς τέκτονας Δίου πυρὸς
 κτείνω Κύνλωπας· καί με θητεύειν πατήρ
 θνητῶ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
 ἔλθων δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένω,
 καὶ τόνδ' ἔσωσον οἶκον ἐς τὸδ' ἡμέρας.
 ὄσιόν γὰρ ἀνδρὸς ὄσιος ὦν ἐτύγχανον
 παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρουσάμην,
 Μοίρας δολώσας· ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ
 Ἀδμητὸν ἄδην τὸν παραντικ' ἐκφυγεῖν,
 ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
 πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
 [πατέρα γεραῖάν θ', ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,]
 οὐχ ἤρρε πλήν γυναικὸς ὅστις ἠθέλε
 θανεῖν πρὸ κείνου μηδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος,
 ἢ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βασιτάζεται
 ψυχόρραγούσα· τῆδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
 ἐγὼ δέ, μὴ μιάσμα μ' ἐν δόμοις κίχῃ,

— — — — —

— — — — —

ἡμιγύμνητος

5

ἡμιγύμνητος

15

ἡμιγύμνητος

20

1. 2 Athenagoras suppl. pro christ. c. 21 (p. 104 ed. Otto)
 3. 4 Clemens Alex. protrept. p. 8. 9 (I p. 30 Df.) Cyrillus c. Iul. VI
 p. 201 3 κατ' ἀκτὰς B 5 sqq. cf. schol. Hom. II. B 766 Ψ 383
 8. 9 (ἐλθὼν — οἶκον) Athenagoras l. l. 8 δὲ γαῖαν] δ' ἐς αἶαν
 Athenagoras 9 ἐς τὸδ' a] ἐστὶ δ' B ἐς τὸδ' adscr. b εἰς τὸδ' S
 11 ἐρρουσάμην S] ἐρρουσάμην r 12 δηλώσας B 13 παρ' αὐτίκ' B
 15 ἐλέξας B' et γ sup. λε scr. B¹ 16 proscrispsit G. Din-
 dorfius | πατέρα τε γεραῖάν θ' Monkius 17 εὔρε libri | ὅστις Reis-
 kius animadv. ad Eurip. p. 31] ἤτις libri 18 μηδ' ἔτ' C] μηκέτ' r
 22. 23 schol. Hippol. 1437 22 κίχῃ B P

ἡμιγύμνητος

καὶ πέντε γαῖαν

Συμμετρία μὲν ἄλλω, ἄλλω + 405

λείπω μελάθρων τῶνδε φιλιτάτην στέγην.
ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
ἱερῆ, θανόντων, ὅς νιν εἰς Αἰδοῦ δόμους
μέλλει κατὰξειν· σύμμετρος δ' ἀφίκετο,
φρουρῶν τόδ' ἡμαρ ὃ θανεῖν αὐτὴν χρεῶν.

25

ΘΑΝΑΤΟΣ.

ᾠ ᾠ.
τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῆδε πολεῖς,
Φοῖβ'; ἀδικεῖς ἀντιμᾶς ἐνέρον
[ἀφοριζόμενος καὶ κατὰπαντων].
οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
διακωλύσαι, Μοίρας δολίω,
σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ γῆδ' αὖ
χέρα τόξῃ φρουρεῖς ὀπλίσας,
ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσασ' ἄν
αὐτὴ προθανεῖν Πελλίου παῖς.

30

35

ΑΠ. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
ΘΑ. τί δήτ' αὖ τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
ΑΠ. σύνήθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἔμοι.
ΘΑ. καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσώφελειν.
ΑΠ. φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
ΘΑ. καὶ νόσφιεις με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;
ΑΠ. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
ΘΑ. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἔστι κού κατὰ χθονός;
ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἤκεις μέτα.
ΘΑ. καπάξομαι γε νεοτέραν ὑπὸ χθόνα.
ΑΠ. λαβὼν ἴθ'· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.
ΘΑ. κτείνειν γ' ὄν ἂν χρῆ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.

40

45

23 λίπω B | τῶνδε φιλιτάτην schol. Hippol.] τῶνδε φιλιτάτων Ba
τήνδε φιλιτάτην S 25 ἱερῆ L ερέα sup. ερη scr. L¹ 26 σύμμετρος
P] συμμέτρως r 27 ἡμαρ L] ἡμαρ r 28 ΘΑΝΑΤΟΣ] ᾠ (= χά-
ρων) P eadem nota v.v. 43. 45 etc., nota θᾶ (= θάνατος) v.v. 39. 72
praefixa in P | ᾠ ᾠ L ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ l 29 σὺ πρὸς] σοι πρὸς B
31 om. P damnavit Nauckius stud. Eur. II p. 49 33 διακωλύσαι
Pla] διακωλύσαι r 37 αὐτὴ a] αὐτήν r 38 τοι] τε S 40 αἰεὶ
L] αἰεὶ r 41 ἐκδίκως S] ἐνδίκως r 44 βίαν Bal] βία S
45 ἔστην' οὐ B corr. b | κατὰ χθονός P 46 μέτα La] μετά r
47 νεοτέραν Pl] νεοτέρων r 48 πείσοιμι B 49 γ' ὄν B] ὄν r |
χρη G. H. Schaefer] χρῆ libri

Συμμετρία + ... = ...
Μαίρας + ...
κεναι + e ...

7. 10. 24. ΑΠ. οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἀμβαλεῖν. 50
 ΘΑ. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.
 ΑΠ. ἔστ' οὖν ὅπως Ἀλκίσις ἐς γῆρας μόλοι;
 ΘΑ. οὐκ ἔστι τιμαῖς καμὲ τέρπεσθαι δόκει.
 ΑΠ. οὔτοι πλέον γ' ἂν ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
 ΘΑ. νέων φθινόντων μεῖζον ἄρνημαι γέρας. 55
 ΑΠ. κὰν γραῦς ὀλήται, πλουσίως ταφήσεται. 56
 27. ΘΑ. πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τιθεῖς. 57
 ΑΠ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὦν;
 ΘΑ. ὄναιντ' ἂν οὖς πάρεστι γηραιούς θανεῖν.
 ΑΠ. οὐκ οὖν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν; 60
 ΘΑ. οὐ δῆτ' ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμούς τροπούς.
 ΑΠ. ἐχθρούς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στυγούμενους.
 ΘΑ. οὐκ ἂν δύναίο πάντ' ἔχειν ἢ μὴ σε δεῖ.
 100 ΑΠ. ἢ μὴν σὺ πείσει καίπερ ὦμος ὦν ἄγαν
 τοῖός Φέρητος εἰσι πρὸς δόμους ἀνήρ,
 Εὐρυσθέως πέμπαντος ἱππειὸν μέτα
 ὄχημα Θρηῆκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
 ὃς δὴ ξενώθεις τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
 βία γυναιῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται. 69
 ΘΑ. πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις
 ἢ δ' οὖν γυνὴν κάτεισιν εἰς Αἰδου δόμους.
 στεῖχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὡς κατάρξωμαι ξίφει.
 101 ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν
 ὅτου τόδ' ἐγγὸς κρατὸς ἀγνίσῃ τρίχα. 75
-
- κοῦθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις 70
 δράσεις δ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει τ' ἐμῆ.

50 ἄλλα B | ἀμβαλεῖν Bu(rsianus) lit. centralbl. 1869 n. 37 p. 1095] ἐμβαλεῖν libri 51 δῆ] γε S 52 ἐς S] εἰς r 53 δοκεῖ B
 54 οὔτοι B corr. b 55 γέρας] κλέος S 57 τιθεῖς] τιθεῖς P τίθης r
 58 ἢ Pl] ἢ r | λέληθας BS (L ἐλήλυθας P) (a¹ superser.) πέ-
 φνκας a (B¹ superser.) 59 ὄναιντ' l] ὄνοιτ' B ὄνοιτ' Pa ὄνοιτ'
 L ω rescr., ο sup. ω et αι sup. οι scr. l | οὖς] οἷς S 60 οὐκ οὖν a
 63 πάντ'] malim ταῦτ' [- ἄ] χᾶ Herwerdenus stud. crit. p. 17
 64 πείσει F. Guil. Schmidtus anal. Soph. et Eur. p. 60] πανόση libri
 70. 71 seclisit G. Dindorfius 70 tuetur J. Steupius amicus pro κοῦθ'
 ἢ coniciens κατ' οὐ 73—76 Macrobius Sat. V. 19, 4 73 ἢ δ'
 La] ἢδ' rl 74 κατάρξωμαι P cum Macrobio] κατάρξομαι r 75 τῶ
 — θεῶ Macrobius 76 ὁ τοῦτο δ' B ὅτω τόδ' Macrobius | ἀγνίσῃ S

ΧΟΡΟΣ.

τί ποθ' ἤσυχία πρόσθεν μελάθρων;
 τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήταν; *0² 6¹*
 ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας οὐδεὶς,
 ὅστις ἂν εἴποι πότερον φθιμένην 80
 χορὴ βασίλειαν πενθεῖν, ἢ ζῶσ'
 ἔτι φῶς λένσσει Πελίου τόδε παῖς
 Ἄλκηστις, ἔμοι πάσι τ' ἀρίστη
 δόξασα γυνή,
 πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι. 85

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

κλύει τις ἢ στενάγμον ἢ *scant.* str.
 χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας *scant.*
 ἢ γόον ὡς πεπραγμένων; *cher.* *86-92*
 ΗΜΙΧ. οὐ μὲν οὐδέ τις ἀμφιπόλων *dact.* *98-104*
 στατίζεται ἀμφὶ πύλας. *dact.* 90
 εἰ γὰρ μετακῦμιος ἄτας, *dact.*
 ὦ Παίαν, φανείης. *melioris et basiliensis*
 ΗΜΙΧ. οὐ τὰν φθιμένης γ' ἐσιώπων.
 ΗΜΙΧ. νέκυσ ἦδη.
 ΗΜΙΧ. οὐ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων.
 ΗΜΙΧ. πόθεν; οὐκ ἀνχῶ. τί σε θάρσύνει; 95
 ΗΜΙΧ. πῶς ἂν ἐρημον τάφον Ἀδμητος

* * * * *

κεδνῆς ἂν ἐπράξε γυναικός;

77 χορ. praef. S] ἡμιχ. r | πρόσθεν Blomfieldus] πρόσθε libri
 79 ἡμιχ. praefixum in libris del. Kirchhoffius | v. corruptus. τις ante
 πέλας inser. l πέλας ἔστ' οὐδεὶς Monkius 80 εἴποι Ba] εἴποι L ἐνέ
 sup. εἴ ser. l ἐννέποι P 81 χορὴ βασίλειαν πενθεῖν Blomfieldus] βασι-
 λειαν πενθεῖν χορὴ libri (α sup. χορὴ, β sup. πενθεῖν ser. l) 82 λένσ-
 σει Πελίου τόδε Bothius] τόδε λένσσει (λέύσει BP) πελίου libri
 85 αὐτῆς G. H. Schaefer] αὐτῆς libri 86. 89 ἡμιχόριον praefixum in
 omnibus libris. ab hemichoriis non nisi v.v. 93—97 et 105—111 cani
 putat Kirchhoffius 87 χειρῶν Nauekius] χειρῶν libri 88 γόον L]
 γόων r 90 στατίζεται Hermannus] στατίζετ' libri 91 ἡμιχ. praef. BaL
 om. P | εἴ S] εἴ B εἴ a 92 ὦ Matthiaeus] ἰώ libri 93 οὐ τὰν
 Matthiaeus] οὐτ' ἂν libri | φθιμένης Monkius] φθιμένας libri
 94 ΗΜΙΧ. νέκυσ ἦδη. ΗΜΙΧ. οὐ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων Kirchhoffius]
 ἡμιχ. οὐ γὰρ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων νέκυσ ἦδη (ἦδη νέκυσ P ἦδη del. l)
 libri post 96 dipodiam anapaesticam excidisse coniecit Hartungius

- HMIX. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὄρω
πηγαῖον ὡς νομίζεται
χέρονιβ' ἐπὶ φθιτῶν φύλαις. antistr. 100
- HMIX. χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις
τομαῖος, ἔ δὴ νεκῶν
πένθει πίτνει· οὐδὲ νεολαία
δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν.
- HMIX. καὶ μὴν τόδε κύριον ἤμαρ, 105
- HMIX. τί τόδ' ἀνδᾶς;
- HMIX. ᾧ χορή σφε μολεῖν κατὰ γαίας.
- HMIX. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
- HMIX. χορή τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
πενθεῖν ὅστις 110
χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.
- HMIX. ἀλλ' οὐδὲ κ' ἀνκλήριαν str.
ἔσθ' ὅποι τις αἴας
στείλας ἢ Λυκίας
εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους 115
'Αμμωνιάδας ἔδρας)
δυστάνου παραλύσει,
ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος
πλάθει θεῶν δ' ἐπ' ἔσχάrais
οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα 120
μηλοθύταν πορευθῶ.
- HMIX. μόνος δ' ἄν εἰ φῶς τόδ' ἦν antistr.

99 πηγαῖ' l 100 φθιτῶν S] φθιμένων r 101 ἤμιχ. om. libri, praef. Hartungius cf. Arnoldtius Chor. techn. d. Eur. p. 156 | χαίτα τ' Sa] χαίτη B 103 πένθει S | πίτνει Elmsleius ad Heraclid. 77] πίτνει libri | οὐδὲ] οὐ Aldina | ante οὐδέ ἤμιχ. praefixum in Ba, om. S | νεολαία B Pl] νεολαῖα r νεαλῆς G. Dindorfius 105 ἤμαρ L] ἤμαρ r 106. 107 inverso ordine leguntur in S 106 ἤμιχ.] χορ. L 107 ἤμιχ. B a³] om. r | χορῆν P 108 ἤμιχ.] χορ. S ante ἔθιγες alterum ἤμιχ. in P 109 ἤμιχ. a(?)] χορ. S om. B 112 ἤμιχ.] χορ. Ba om. S 115 sq. εἴτ' ἐφ' ἔδρας ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας Nauckius 116 Ἀμμωνιάδας Musgravius 117 παραλύσει Wakefieldus] παραλύσαι Ba² παραλύσαι r 118 ψυχάν S] ψυχῆς B ἦν sup. ἦς ser. B¹ ψυχᾶς a' in corr. et ἦν superser. a³ | ἀπότομος Blomfieldus] ἀπότομος L ἀπότομος B ἀποτομος rl 119 sq. δ' ἐπ' — τίνα] δ' ἐπ' ἔσχάραν (δέ γ' ἔσχάραν Reiskius) οὐκέτ' ἔχω τίνα Hartungius 120 ἔχω πὶ L 122 ἤμιχ.] om. libri | μόνως δ' Wakefieldus

ὄμμασιν δεδορκῶς
Φοίβου παῖς, προλιποῦς
ἦλθεν ἔδρας σκοτίους 125

Ἄϊδα τε πύλας
δμᾶθέντας γὰρ ἀνίστη,
πρὶν αὐτὸν εἶλε Διόβολον
πληκτρον πυρὸς κεραυνίου.
νῦν δὲ τίν' ἐτι βίου 130
ἐλπίδα προσδέχομαι;

ΧΟ. πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι,
πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
αἰμόρραντοι θυσίαι πλήρεις,
οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν. 135

10 ἄλλ' ἢδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
δακρυροοῦσα, τίνα τύχην ἀκούσομαι;
πενθεῖν μὲν, εἴ τι δεσπότασι τρυγγάνει,
συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἔστιν ἔμψυχος γυνή
εἰτ' οὖν ὄλωλεν εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν. 140

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;

ΘΕ. ἤδη προνωπῆς ἔστι καὶ ψυχορραγεῖ.

ΧΟ. ὦ τλήμων, οἷας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις.

ΘΕ. οὐπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθῃ. 145

ΧΟ. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἔστι σῶζεσθαι βίον;

ΘΕ. πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.

ΧΟ. οὐκουν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;

ΘΕ. κόσμος γ' ἔτοιμος, ὃ σφε συνθάψει πόσις.

123 ὄμμασιν Barnesius] ὄμμασι libri 125·σκοτίας B 126 ἄϊδα S] αἰδα r 129 πλάκτρον Pl (l in ras. vocab. ser.) 130 τίν' ἐτι βίου B] τίν' ἐπὶ βίου a τίνα βίου S βίου τίν' ἔτ' Hartungius 131 προσδέχομαι Musgravius] προσδέχομαι libri 132 χο.] om. libri | verba τετέλεσται βασιλεῦσι corrupta | βασιλεῦσιν La 134 cf. Bekker. anecd. III p. 1308 135 οὐδ' S] ἄλλ' οὐδ' r 136 χορ. praef. B | ὀπαδῶν S (Pl ὀπαδός L)] ὀπαδῶν r 140 βουλοίμεθ' ἄν La] βουλοίμεθα r 141 om. B add. man. rec. 142 πῶς] πῶ B | αὐτὸς libri ὠντός Aldina | βλέποι Lar] βλέπει B βλέπ* P 144. 145 post 149 collocandos putat Henr. Mueller progr. gymn. Burg. 1876 p. 6 144 ὦ] ὦ B 145 πάθῃ P] πάθοι r 146 σώσασθαι S 148 οὐκουν Elmsleius] οὐκοῦν BL οὐκ οὖν r | αὐτοῖς S

- ΧΟ. ἴστω νυν· εὐκλεῆς γε κατθανουμένη 150
 γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῶν
- ΘΕ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται
 τὸ μὴ οὐ γενέσθαι· τήνδ' ὑπερβεβλημένην
 γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
 πόσιν προτιμῶσ' ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; 155
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσταται πόλις·
 ἃ δ' εἴν' δόμοις ἔδρασε θαυμάσει κλύων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
 ἦκουσαν, ὕδασι ποταμίῳις λευκὸν χροῶ
 ἐλούσατ', ἐκ δ' ἐλοῦσα κεδρίνων δόμων 160
 ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἤσκησατο,
 καὶ στᾶσα πρόσθεν ἐστίας κατηύξατο·
 δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
 πανύστατόν σε προσπίτνουσ' αἰτήσομαι,
 τέκν' ὀρφανεῦσαι τὰμά· καὶ τῶ μὲν φίλην 165
 σίξενξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.
 μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἢ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι·
 θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
 ἐν γῆ πατρῶα τερπνὸν ἐκπλήσαι βίον.
 πάντας δὲ βωμοὺς οἱ κατ' Ἀδμήτου δόμους 170
 προσῆλθε κάξέστεψε καὶ προσηύξατο,
 πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην,
 ἄκλαυτος ἀστένακτος, οὐδὲ τοῦπιὸν
 κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν.
 κᾶπειτα θάλαμον ἐσπεσοῦσα καὶ λέχος, 175
 ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε καὶ λέγει τάδε·
 ὦ λέκτρον, ἐνθα παρθένοι' ἔλυσ' ἐγὼ
 [κορευματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὗ θνήσκω πέρι],

150 ἴστώ B | νυν l] νῦν r 151 et 152 lineolam praef. L, ita ut
 152 seqq. choro tribuantur, 151 θερ. 152 τροφ. praef. P 151 μακρῶν
 B 153 τὸ μὴ οὐ — τήνδ' Lentingius ep. crit. in Eur. Alc. (Zut-
 phan. 1821) p. 45 (οὐ μὴ — τήνδ' Reiskius animadv. ad Eur. p. 31)] τί
 χροῆ — τὴν libri 157 θαυμάση B ei sup. η ser. b θαυμάσεις L η sup.
 εις ser. l 160 δόμων suspectum. δοκῶν Herwerdenus Soph. O. T.
 p. 203 164 προσπίτνουσ' a] προσπιτνοῦσ' r a³ 167 ἀπόλλυται S
 172 πτόρθων B τ sup. π ser. b | μυρσινῶν S 173 ἄκλαυτος L]
 ἄκλαυστος r 176 δάκρυσε Heathius not. ad trag. graec. dram. (Eur.)
 p. 56] δάκρυσε libri 177 παρθένευμ' (del. v. sq.) B. Hannemuller
 quaest. Eurip. p. 7 178 damnavit Nauckius stud. Eur. II p. 53

χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'· ἀπώλεσας δέ με
μόνον· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα καὶ πόσιν 180

θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μάλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.
κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
ὀφθαλμοτέγκτω δεύεται πλημμυρίδι.

ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον, 185

στείχει προνωπῆς ἐκπεσοῦσα δεμνίων,
καὶ πολλὰ θαλάμων ἐξιούσ' ἐπεστράφη
κᾶρριψεν αὐτὴν ἀνδρὶς ἐς κοίτην πάλιν.

παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρημένοι
ἐκλαιον· ἢ δὲ λαμβάνουσ' ἐς ἀγκάλας 190

ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὡς θανουμένη.
πάντες δ' ἐκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας
δέσποιναν οἰκτίροντες. ἢ δὲ δεξιᾶν

προύτειν' ἐκάστω, κοῦτις ἦν οὔτω κακὸς
ὄν οὐ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν. 195

τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμητοῦ κακά.
καὶ κατθανῶν τ' ἂν ὄλετ', ἐκφυγῶν τ' ἔχει
τοσοῦτον ἄλγος, οὔποθ' οὐ λελήσεται.

XO. ἢ που στενάζει τοισίδ' Ἀδμητος κακοῖς,
ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναί σφε χροή; 200

ΘΕ. κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τὰμήχανα
ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσῳ.
παρειμένη δέ, χειρὸς ἄθλιον βᾶρος

. . . . .

180 μόνον Blomfieldus] μόνην libri 181 sq. cf. Aristoph. Equit.
1251 sq. Suidas s. v. κλέπτῃς 182 οὐκ ἂν] οὐχί Suidas 183 κύνει
S | προσπίτνουσα Elmsleius ad Heraclid. 77] προσπιτνοῦσα BS (τ ex
π corr. L¹) προσπίπτουσα a 184 ὀφθαλμοτέγκτω Pa³] ὀφθαλμοτέκτω
r | δεύετο S (in P sup. o ras.) 185 εἶχεν S (LP¹)] εἶχε r
186 προνωπῆς B pro sup. πνο ser. b 187 θαλάμων Nauckius] θάλα-
μον libri 188 αὐτὴν L] αὐτὴν r 190 ἐν ἀγκάλας S 194 πρό-
τειν' B V 197 ὄλετ'] ὄχετ' F. Guil. Schmidtus sat. crit. (Neostrelitii
1874) p. 6 | τ' ἔχει P] δ' ἔχει r 198 οὔποθ' οὐ Nauckius stud.
Eur. II p. 55] οὔποτ' οὐ La οὐ ποτ' οὐ BL¹ οὐ ποτ' οὐ a² οὔποτε
P | λήσεται L 199 τοισίδ'] τοῖσιδ' Ba τοῖσιν S V 200 εἰ S] ἦς
Ba² ἦι a | σφε Sa] γε B post 204 versum excidisse coniecit
Elmsleius

- ὅμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι 205
 βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου. 206
 ἀλλ' εἶμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν· 209
 οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις, 210
 ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι·
 σὺ δ' εἰ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.
 ΗΜΙΧ. ἰὼ Ζεῦ, τίς ἄν πῶς πᾶ πόρος κακῶν str.
 γένοιτο καὶ λύσις τύχης ἃ παρέστι κοιράνοις;
 ΗΜΙΧ. ἔξεισί τις; ἢ τέμω τρίχα, 215
 καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
 ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη;
 ΗΜΙΧ. δῆλα μὲν, φίλοι, δῆλά γ', ἀλλ' ὅμως
 θεοῖσιν εὐχόμεσθα· θεῶν γὰρ δύναμις μεγίστα.
 ΗΜΙΧ. ὦναξ Παιάν, 220
 ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν,
 πόριζε δὴ πόριζε· καὶ πόρος γὰρ
 τοῦδ' ἐφεῦρες, καὶ νῦν
 λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
 φόνιον δ' ἀπόπαυσον Ἄιδαν. 225
 ΗΜΙΧ. παπαῖ * * * * * antistr.
 ὦ παῖ Φέρητος, οἷ' ἐπραξας δάμαρτος σᾶς στερεῖς.
 ΗΜΙΧ. ἄρ' ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
 ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον 207
 ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.

207. 208 ex Hecub. 411. 12 huc male invectos esse intellexit Valckenarius ad Hipp. 682 211 παριστάναι S (P πα*στάναι L παρεστάναι l) 213—43 choro tribuunt Ba P 213—17 choro, 218—25 θεραπαινῆ, 226—43 choro tribuit L 213 quomodo 213. 14 et antistrophici 226. 27 corrigendi sint, prorsus incertum | ἄν πῶς πᾶ B] ἄν πως * * L ἄν πως παῖ* P ἄν πᾶ a πῶς πᾶ del. Musgravius
 215 τέμω Hermannus] τεμῶ libri 218 γ'] δ' B 219 εὐχόμεσθα al] εὐχόμεθα L εὐχόμεθα P ἐχόμεθα B | δύναμις B] ἃ δύναμις r | μεγίστα B] μέγιστᾶ (sic) a μεγίστη r 220 ὦναξ B
 221 μηχανάν τιν' S] μηχανήν τιν' a μηχανήν ἦντιν' B 223 ἐφεῦρες libri. verba τοῦδ' ἐφεῦρες interpolata esse censet G. Dindorfius, cum genuinum excidisset 225 δ'] τ' S | Ἄιδαν Heathius not. ad trag. graec. dram. (Eur.) p. 56] αἶδαν libri 226 sq. παπαῖ ὦ Ba] παῖ παῖ φεῦ φεῦ ἰὼ ἰὼ S lacunae signa posuit G. Dindorfius 227 οἶα πράξεις Iacobsius animadv. in Eur. p. 31 | σᾶς] σῆς P τῆς σῆς L | στερεῖς Monkius] στερηθεῖς libri 228 ἄρ' Hermannus] αἶ αἶ P αἶ αἶ L αἶ αἶ αἶ αἶ B αἶ αἶ αἶ αἶ a

καὶ πλέον ἢ βρόχῳ δέρον
οὐρανίῳ πελάσσαι; 230

HMIX. τὰν γὰρ οὐ φίλαν ἀλλὰ φιλτάταν
γυναῖκα κατθανοῦσαν εἰν ἅματι τῷδ' ἐπόψει.

HMIX. ἰδὸν ἰδοῦ,
ἢδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
βόασον ᾧ, στέναξον, ᾧ Φεραία
χθῶν, τὰν ἀρίσταν 235

γυναῖκα μαραινομένην νύσῳ
κατὰ γᾶς χθόνιον παρ' Αἶδαν.
XO. οὐποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
πλέον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας 240
λεύσσων βασιλέως, ὅστις ἀρίστης
ἀπλακῶν ἀλόχου τῆσδ' ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει. 13

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

Ἄλιε καὶ φάος ἡμέρας, str.
οὐράνιαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου. 245

ΑΔΜΗΤΟΣ.

ὄρᾳ σὲ κάμει, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοῦς δράσαντας ἀνθ' ὅτου θανεῖ.
ΑΔ. γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγαι antistr.
νυμφίδιοί τε κοῖται πατρίας Ἰωλκοῦ.
ΑΔ. ἔπαιρε σαντήν, ᾧ τάλαινα, μὴ προδοῖς 250
λίσσω δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτίραι θεοῦς.

229 καὶ om. a | πλεῖον S 230 οὐρανίῳ corruptum οὐρανίαν
Lentingius ep. crit. p. 50 ἀγχονίῳ Wecklinus jahrb. f. class. philol.
suppl. VII p. 333 | πελάσσαι Erfurdus catal. praelect. Regimont.
1812] πελάσαι libri 231 φιλτάτην S 232 εἰν G. Dindorfius] ἐν
libri | ἅματι a³] ἅματι a ἡματι r | τῷδε γ' ὄψει S 233 ἰδὸν ἰδοῦ
om. S 234 στέναξον ᾧ βόασον (βόησον P) ᾧ S 237 γᾶς B] γᾶν
r | ἄδαν S] αἶδαν r 238. 239 (οὐποτε — λυπεῖν) Stobaeus fl. 68, 14
239 πάροιθεν L] πάροιθε r 241 λεύσσω] λεύσων καὶ S (καὶ
del. l) | ὅστις L τις deletum 242 ἀπλακῶν Wakefieldus] ἀμπλα-
κῶν S ἀμπλακῶν r (in B l ex al. lit. corr. B¹) cf. Clemmius mus.
rhen. 32 p. 467 243 χρόνον] βίον F. Guil. Schmidtus de ub. or.
Soph. II p. 28 244 ἡμέρας S 247 θανεῖ] θανεῖν L θανῆ r
249 νυμφίδιαι S | πατρίας Aldina] πατρώας libri

- ΑΔ.* ὄρῳ δίκωπον ὄρῳ σκάφος [ἐν λίμνα], str.
 νεκύων δὲ πορθμεὺς
 ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων μ' ἤδη καλεῖ· τί μέλλεις;
 ἐπείγου· σὺ κατείργεις. 255
 τάδε τοί με σπερχόμενος ταχύνει.
- ΑΔ.* οἴμοι, πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
 ἔλεξας. ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.
- ΑΔ.* ἄγει μ' ἄγει μέ τις, οὐχ ὄρῳ; antistr.
 νεκύων ἐς αὐλάν 260
 ὑπ' ὄφρῳσι κνανανγέσι βλέπων πτερωτὸς Ἄιδας.
 τί ῥέξεις; ἄφες. οἷαν
 ὁδὸν ἅ δειλαιοτάτα προβαίνω.
- ΑΔ.* οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ
 καὶ παισίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε. 265
- ΑΔ.* μέθετε μέθετέ μ' ἤδη.
 κλίνατ', οὐ σθένω ποσίν·
 πλησίον Ἄιδας.
 σκοτία δ' ἐπ' ὅσσοις νύξ ἐφέρει.
 τέκνα, τέκν', οὐκέτι δὴ 270
 οὐκέτι μάτηρ σφῶν ἔστιν.
 χαίροντες, ὦ τέκνα, τόδε φάος ὄρῳτον.
- ΑΔ.* οἴμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω
 καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μεῖζον.
 μὴ πρὸς σε θεῶν τλῆς με προδοῦναι, 275
 μὴ πρὸς παίδων οὖς ὀρφανιεῖς,
 ἀλλ' ἄνα τόλμα·
 σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἂν εἶην·

252 ὄρῳ ante σκάφος erasum in *L* | ἐν λίμνα del. Aldina
 254 χέρ' Aldina] χειρ' libri 256 τάδε τοί (τοῖα α³) με *Ba*] τὰδ'
 ἔτοιμα *S* 259 ἄγει μ' ἄγει με τις *l*] ἄγει *ἄγει με τις *L* ἄγει ἄγει
 μέ τις *P* ἄγει μ' ἄγει τίς *B* ἄγει μ' ἄγει τίς ἄγει μέ τις *a* 260 ἐς
P] εἰς *rp* (vel *P*¹) 261 κνανανγές Kirchhoffius | ἄδας *P*] ἄδης *L*
 αἶδας *r* 262 τί ῥέξεις *S*] μέθετε με τί ῥέξεις (πράξεις *B*) *r* 263 δει-
 λαι** *L* δειλαία *l* 266 μέθετε μέθετε μ' *S*] μέθετε με μέθετε μ' *r*
 267 κλίνατ'] κλίνατέ μ' *S* | ποσίν Hermannus] ποσί *L* πόσι *r*
 268 ἄδας *S*] αἶδας *r* 269 ὅσσοισι *P* ὅσσοισιν *L* 270 τέκν' *L*
 τέκνα *r* 271 οὐκέτι δὴ *S* | σφῶν *S*] σφῶιν *r* | ἔστιν *L*] ἐστὶ *r*
 272 ὀρώτην Elmsleius ad Aristoph. Ach. 733 273 ὄμοι *PL*¹
 275 σε om. libri. add. Porsonus ad Med. 325 276 (μὴ — ὀρφανιεῖς)
 om. *S* 277 ἄνα τόλμα *l*] ἀνα τόλμα *B* ἀνατόλμα *r*

έν σοι δ' έσμέν και ζήν και μή·
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.

† ΑΔ. "Αδμηθ', όρᾶς γὰρ τὰμὰ πράγμαθ' ὡς έχει, 280

λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν ἄ βούλομαι.

έγώ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς έμῆς

ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' είσορᾶν,

θνήσκω παρόν μοι μὴ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,

ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον, 285

και δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι.

— οὐκ ἠθέλησα ζήν ἀποσπασθεῖσά σου

σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν, οὐδ' έφεισάμην,

ἤβης έχουσα δῶρ', έν οἷς έτερπόμην.

καίτοι σ' ὁ φύσας χῆ τεκοῦσα προύδοσαν, 290

καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἤκον βίου,

καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεύκλεῶς θανεῖν.

μόνος γὰρ αὐτοῖς ἤσθα, κοῦτις έλπὶς ἦν

σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.

κἀγώ τ' ἂν ἔζων και σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον, 295 *cf v 651*

κοῦκ ἂν μονωθεῖς σῆς δάμαρτος ἔστενες

και παῖδας ὀρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν

θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὔτως έχειν.

εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·

αἰτήσομαι γὰρ σ' ἀξίαν μὲν οὔποτε· 300

ψυχῆς γὰρ οὐδέν έστι τιμιώτερον·

δίκαία δ', ὡς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς

οὐχ ἤσσον ἢ γὼ παῖδας, εἶπερ εὔ φρονεῖς·

τούτους ἀνάσχου δεσπότας έμῶν δόμων,

278 έσμέν] έστιν F. Guil. Schmidtius jahrb. f. class. philol. 1864 p. 319. 279 σεβόμεσθα S corr. l 285 Θεσσαλῶν a] Θεσσαλὸν r 287 κοῦκ Lentingius ép. crit. p. 54 288 οὐδ'] γρ. ἀλλ' superscr. l 289 έχουσα δῶρ' (P δῶρον L) έν οἷς έτερπόμην S] έχουσα δῶρ' έν οἷς έτερπόμην έγώ (έγώ nescio qua manu deletum) B έχουσ' έν οἷς έτερπόμην έγώ a 291 vix sanus. ἤκον έκλιπεῖν βίον Hartungius 294 φιτύσειν B et a¹ in marg.] φυτεύσειν r 295 Etym. m. p. 413, 9 | ἔζων B] ἔζην (ω sup. η ser. man. 1) L ἔζην r cum Etym. m. (L in marg. ζῆμι ἔζην. ζάω ζῶ ἔζων) 298 ἐξέπραξεν S] ἔπραξεν (έξ sup. ἔπ add. B¹ scholia scribens) B εἰσέπραξεν a 299 νῦν μοι B] μοι νῦν a δῆ μοι L δ' ἡμῖν P 301 Stobaeus fl. 119, 10. Orion anthol. VIII, 23 p. 55. Menander monost. 552. cf. Gregor. Naz. I p. 64 A. Heliodor. V, 25 304 έμῶν] τῶν έμῶν S έμῶν suspectum

Handwritten notes:
αὐτὴν κἀντὶ
καὶ ἐν τῇ
ἐπιπέδῳ

καὶ μὴ ἰγνήμης τοῖσδε μητροῖαν τέκνοις, 305
 ἤτις κακίων οὐσ' ἐμοῦ γυνή φθόνῳ
 τοῖς σοῖσι κάμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
 μὴ δῆτα δράσης ταῦτά γ', αἰτοῦμαί σ' ἐγώ.
 ἐχθρὰ γὰρ ἢ ἰοῦσα μητροῖα τέκνοις
 τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. 310
 καὶ παῖς μὲν ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν, 311
 σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσει καλῶς; 313
 ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῶ πατρί;
 μὴ σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα 315
 ἤβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρη γάμους.
 οὐ γὰρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
 οὔτ' ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ, τέκνον,
 παροῦσ', ἴν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.
 δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ ἐς αὔριον 320
 οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
 ἀλλ' ἀντίκ' ἐν τοῖς μηκέτ' οὔσι λέξομαι.
 χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μὲν, πόσι,
 γυναικ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
 ὑμῖν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι. 325

XO. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἄξομαι
 δράσει τάδ', εἴπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνει.

ΑΔ. ἔσται τάδ' ἔσται, μὴ τρέσης· ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 καὶ ζῶσαν εἶχον καὶ θανοῦσ' ἐμὴ γυνή
 μόνη κεκλήσει, κοῦτις ἀντὶ σοῦ ποτε 330
 τόνδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγγεται.
 οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εὐγενοῦς
 οὔτ' εἶδος ἄλλως εὐπρεπεστάτη γυνή.

ὃν καὶ προσεῖπε καὶ προσερόρηθη πάλιν. *cf. p. 195.* 312

310 ἐχίδνης B δ' sup. s add. B¹ 312 (cf. 195) eiecit Piersonus
 verisimil. p. 68 318 σοῖσι θαρσυνεῖ τέκνον S] τοῖσι σοῖσι θαρσυνεῖ
 r cf. 731. 304. 227 320 ἐς L] εἰς r 321—322 in textu om., in
 marg. infer. add. L¹ 321 μηνός vitiosum. τρίτον μοι φέγγος Her-
 werdenus stud. crit. p. 17 322 μηκέτ'] οὐκέτ' S 325 παῖδες]
 malim κεδνής 326 οὐχ ἄξομαι Ba] οὐ χάξομαι Sa² et a³ 327 ἠν-
 περ — ἀμαρτάνη S 329 ἐμὴ] ἐμοῦ a 332. 333 spurios censet
 Nauckius stud. Eur. II p. 59 333 ἐκπρεπεστάτη S (in P ἐκ in ras.).
 ἄλλως εὐπρεπεστάτη verba corrupta. ἄλλη σοῦ ἔκπρεπεστέρα Bothius *cf. Nauckius*

ἄλις δὲ παίδων· τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα. 335
 οἴσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,
 ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχη, γύναι,
 στυγῶν μὲν ἢ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
 σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα 340
 ψυχῆς ἔσωσας. ἄρα μοι στένειν πάρα
 τοιαῦδ' ἁμαρτάνονται συζύγου σέθεν;
 παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὀμιλίας
 στεφάνους τε μουσάν θ', ἢ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους.
 οὐ γὰρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι 345
 οὔτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Λίβυν λακεῖν
 αὐλόν· σὺ γὰρ μου τέρψιν ἐξείλου βίου.
 σοφῆ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν
 εἰκασθέν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
 ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας 350
 ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
 δόξω γυναῖκα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν,
 ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ' ὅμως βάρος
 ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν. ἐν δ' ὀνειράσι
 φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν· ἠδὺ γὰρ φίλους 355
 κὰν νυκτὶ λεύσσειν, ὄντιν' ἂν παρῆ τροπόν.
 εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν,
 ᾧστ' ἢ κόρην Δήμητρος ἢ κείνης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Ἄιδου λαβεῖν,
 κατηλθὼν ἂν, καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων 360
 οὔθ' οὐπὶ κώπη ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων
 ἔσχον, πρὶν ἐς φῶς σὸν καταστῆσαι βίου.
 ἀλλ' οἶν ἐκέῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,
 καὶ δῶμ' ἐτοίμαζ', ὡς συνοικήσουσά μοι.

vers. germ. IV (1802) p. 273. an ἄλλη 'στ' (sic F. Guil. Schmidtus anal.
 Soph. et Eur. p. 51) εὐπρεπεστέρα (sic Lentingius ep. crit. in Eur. Alc.
 p. 62)? 337 οὐμὸς B 344 κατεῖχεν ἐμοὺς B 346 ἐξάροιμι S
 354 ἀπαντλείην B 355 φίλους B] φίλοις r 356 τροπόν correxi]
 χρόνον libri 357 sqq. cf. Philostrat. vit. Apoll. VIII, 7 p. 162 |
 γλῶττα S 358 ᾧστ' ἢ Reiskius animadv. ad Eur. p. 33] ὡς τὴν libri
 361 Χάρων] γέρον Cobetus var. lect.² p. 581 362 βίου] δέμας
 Nauckius 363 ἐκέῖσε] malim ἐκεῖ σὺ *Inspecta me illic venturum*
 2*

πάτερ, ὕψ' ἀλίω. υ|υυ|-υ|- 395
 προλιπούσα δ' ἀμόν|βίον ω|-υ|~~υ~~-υ|
 ὄρφάνισέν τλάμων. -|υυ|-|υ|
 ἴδε γάρ ἴδε βλέφαρον υ|υυυ|-υυ|-
 καὶ|πάρ' αὐτόνους χεράς. υυυ|-υ|
 ὑπάκουσον ἀκουσον, ὦ μάτερ, ἀντιάξω υυ|-υυ|-υ|⁴⁰⁰-||-υ|
 σ' ἐγώ, μάτερ, ἐγώ υ|⁴⁰⁰-||-υυ|
 * * * καλοῦμαι ὄ. -|υυ|-|υυ|-|υυ|-|υ
 σός ποτὶ σοῖσι|πίτνων στόμασιν νεόσσός. υ|υυ|-υ|
ΑΔ. τὴν οὐ κλύουσαν οὐδ' ὄρωσαν ὥστ' ἐγὼ
 καὶ σφῶ βαρεία συμφορᾶ πεπλήγμεθα. 405
ΕΥ. νέος ἐγώ, πάτερ, λείπομαι φίλας ^{βαρῆμα} antistr.
 μονόστολός τε μάτρός· ὦ
 σχέτλια δὴ παθῶν
 ἐγὼ ἔργα * * * σὺ τέ,
 σύγκασι μοὶ κούρα, 410
 * * * * * συνέτλας·
 * * * * * ὦ πάτερ,
 ἀνόνατ' ἀνόνατ' ἐνὺμφεύσας οὐδὲ γήρως ^{γε}
 ἔβας τέλος σὺν ταῖς·
 ἐφθιτο γὰρ πάρος,
 οἰχομένας δὲ|σου, μάτερ, ὄλωλεν οἶκος. 415
ΧΘ. "Αδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοισθιος βροτῶν
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· γίγνωσκε δὲ
 ὥς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
ΑΔ. ἐπίσταμαι γε κούκ ἄφνω κακὸν τόδε 420
 προσέπατ'· εἰδὼς δ' αὐτ' ἐτειρόμην πάλαι.

395 ἀλίω S] ἡλίω r 397 ὄρφάνισεν Monkius] ὄρφάνισε libri
 399 χεράς a] χεράς B χείρας S 401 σ' ἐγώ, μάτερ, ἐγώ Ba] ἐγώ
 σ' ἐγώ μάτερ Pl ἐγώ σε γὰρ μάτερ L 402 ὄ S] σ' ὄ r 403 πίτνων
 a] πίτνων r | στόμασιν Barnesius] στόμασι libri γόνασιν Herwerdenus
 revue de philol. II (1878) p. 54 404 τὴν γ' οὐ Hermannus
 406 πάτερ λείπομαι S] λείπομαι πάτερ r αὐτῶν (407 τε S] om. r - - - -
 409 sq. σὺ τε σύγκασι μοι Hermannus (qui lacunas v.v. 409—411 indi-
 cavit)] σὺ τε μοι (τ' ἐμοὶ S) σύγκασι libri 412 ἀνόνατ' ἀνόνατ'
 Matthiaeus] ἀνόνατα ἀνόνατα Ba ἀνόνητ' ἀνόνητ' S 417. 418 (οὐ
 — ἤμπλακες) schol. Hippolyt. 834. 892 417 τι] σὺ F. Guil. Schmid-
 tius satur. crit. (Neostrelitii 1874) p. 17 420 γε S] τε r 421 προσ-
 έπατ' B τ sup. πα scr. b
 I. M. ... ..

ἀλλ' ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,
 πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηγήσατε
 παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.

πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὧν ἐγὼ κρατῶ 425

πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω
 κουρᾶ ξυρήκει καὶ μελαγχίμοις πέπλοις·
 τέθριππά θ' οἷ ζεύγνυσθε καὶ μονάμπυκας·

πώλους, σιδήρῳ τέμνεται ἀχένων φόβην,
 αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστν, μὴ λύρας κτύπος 430

ἔστω σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας·

οὐ γὰρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τοῦδ' οὐδ' ἀμείνον' εἰς ἐμ'· ἀξία δέ μοι
 τιμᾶν, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνῃ.

ΧΟ. ὦ Πελίου θύγατερ, str. 435

χαίρουσά μοι εἰν Ἀίδα δόμοισιν

τὸν ἀνάλιον οἶκον οἴκετεύοις.

ἴστω δ' Ἀίδας ὁ μελαγχαίτας θεὸς ὅς τ' ἐπὶ κώπῃ
 πηδαλίῳ τε γέρων 440

νεκροπομπὸς ἴζει,

πολὺν δὴ πολὺν δὴ γυναῖκ' ἀρίσταν

λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας ἐλάτῃ δικώπῳ.

πολλά σε μουσοπόλοι antistr. 445

μέλψουσι καθ' ἐπτάτονόν τ' ὄρειαν

χέλυν ἐν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις,

Σπάρτῃ κύκλος ἀνίκα Καρνείου περινίσσεται ὄρας

424 schol. Aeschyl. Choeph. 151 425 πᾶσιν a] πᾶσι r
 426 πένθος S | λέγω] θέλω a 427 μελαγχίμοις πέπλοις c (= cod. Laur. 31, 10)] μελαγχίμοις πέπλοις B μελαμπέπλω στολῇ S in a (et d = cod. Laur. 31, 15) litterae κουρᾶι ξυρ a man. prima scriptae sunt, cetera desunt, a³ addidit κει καὶ μελαμπέπλω στολῇ 428 θ' οἷ] τε S 432 τιν'] τι' B 434 τιμῆς S | μόνῃ S] μόνην B λίαν a τέτληκεν ἀντ' ἐμοῦ θανεῖν Nauckius stud. Eur. II p. 68 435 ὦ l] ιώ Lr 436 εἰν] ἐν S | Ἀίδα Lascaris] αἰδᾶ* L ἄδα P αἰδαο r | δόμοισιν l] δόμοις Lr 437 οἴκετεύοις Pa] οἴκετεύεις L ἰκετεύοις B 438 αἰδας Ba] αἰδῆς L ἄδῆς P 439 κώπῃ S] κώπη r 443 Ἀχεροντεῖαν S (i sup. εἰ scr. l) 446 ὄρειαν S] οὐρειαν r 447 κλέοντες Elmsleius] κλειόντες libri 449 κύκλος a | περινίσσεται BL] περινίσσεται a περινεῖσεται (σεται in ras.) P περινήσεται p | ὄρας Abreschius misc. obss. V (Amstelodami 1734), 1, p. 84 ex Hesychio (περι[ν]ίσσεται ὄρας· περιέρχεται τὰς ὄρας)] ὄρ* L ὄρα Pla ὄρα B

μηνὸς ἀειρομένας 450
 παννύχου σελάνας,
 λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθήναις.
 τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς.
 εἶθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἶη, Str. 455
 δυναίμαν δέ σε πέμψαι
 φάος, ἐξ Ἀίδα τεράμνων
 Κωκυτοῦ τε ῥεέθρων
 ποταμίας νεοτέρᾳ τε κώπᾳ.
 σὺ γάρ, ᾧ μόνᾳ ᾧ φίλα γυναικῶν, 460
 σὺ τὸν ἀντᾶς
 ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι
 ψυχᾶς ἐξ Ἀίδα. κούφα σοι,
 χθῶν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
 καινὸν ἔλοιτο λέχος πόσις, ἧ μάλ' ἂν ἔμοιγ' ἂν εἶη
 στυγηθεὶς τέκνοις τε τοῖς σοῖς. 465
 ματέρος οὐ θελούσας antistr.
 πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
 δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραιοῦ,
 * * * * *
 ὄν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι,
 σχετλίω, πολιὰν ἔχοντε χαίταν. 470
 σὺ δ' ἐν ἧβᾳ
 νέᾳ προθανοῦσα φωτὸς οἴχει.
 τοιαύτας εἶη μοι κῦρσαι
 συνδυάδος φιλίας ἀλόχου· τοῦτο γάρ

451 παννύχου *a l*] παννύχου *r* | σελήνας *S* (σελάνας *l*) 452 ἀθή-
 ναις *S* (ἀθήναις *l*) 457 Ἀίδα] ἄδου *S* 458 Κωκυτοῦ τε ῥεέθρων
 Matthiaeus] καὶ κωκυτοῦ τε ῥεέθρων *B a* (etiam *C c d*) καὶ κωκυτοῖς
 (κωκυτοῖο *l*) ῥεέθρων (ῥεείθρων *L*) *S* sup. καὶ scr. *l* περισσός. versum
 spurium in *l* cat Bothius vers. germ. IV (1802) p. 276 459 κώπη *S*
 (κώπα *l*) 461 ἀντᾶς Erfurdus catal. praelect. Regimont. 1811]
 ἐαντᾶς *L* (σαντᾶς *l* qui γε ante τὸν inserit) ἐαντῆς *P* σαντᾶς *r* | ἀμεί-
 ψασθαι *S* (ἀμείψαι *l*) 462 Ἀίδα Lascaris] ἀίδα *B a* ἄδαο *S* | κούφα
S] κούφα *r* 463 ἐπάνωθε Erfurdus l. l.] ἐπάνωθεν *B a P* ἐπάνω
L | πέσοι] πέσειε 464 πόσις λέχος *S* | ἧ *B* | μάλ' ἂν] μάλ'
S 465 τέκνοις *S* (*P* τέκνοις* *L*) 469 δ', οὐκ] οὐκ *P* οὐκ *L* |
 ῥύεσθαι *S* 470 ἔχοντες *S* (ἔχοντε *l*) 471 νέᾳ] νέᾳ νέον *S*
 472 μοι *L* ε sup. οι scr. *L*¹ μοι om. *P* | κῦρσαι Musgravius] κρηῆσαι
 libri 473 συνδυάδος *a* συνδυάδος vitiosum putat Nauckius stud.

ἐν βιώτῳ σπάνιον μέρος· ἢ γὰρ ἂν ἔμοιγ' ἄλυπος
δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη.

475

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
"Αδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιγγάνω;

ΧΟ. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
ἀλλ' εἰπέ χρεῖα τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
πέμπει, Φεραῖον ἄστν προσβῆναι τόδε.

480

ΗΡ. Τιρυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρουσθεῖ πόνον.

ΧΟ. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ συνέξενξαι πλάνῳ;

ΗΡ. Θρηκός τέτρωρον ἄρμα Διομήδους μέτα.

ΧΟ. πῶς οὖν δυνήσει; μῶν ἄπειρος εἶ ξένου;

ΗΡ. ἄπειρος· οὐπω Βιστόνων ἦλθον χθόνα.

485

ΧΟ. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.

ΗΡ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοὺς πόνους οἷόν τ' ἐμοί.

ΧΟ. κτανῶν ἄρ' ἤξεις ἢ θανῶν αὐτοῦ μενεῖς.

ΗΡ. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.

ΧΟ. τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;

490

ΗΡ. πῶλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ.

ΧΟ. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.

ΗΡ. εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.

ΧΟ. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.

ΗΡ. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις.

495

ΧΟ. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.

ΗΡ. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κουπάζεται;

ΧΟ. "Αρεος, ζαχρύσου Θρηκίας πέλλης ἀναξί.

ΗΡ. καὶ τόνδε τοῦμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις.

Eur. II p. 62 | φίλας L | τοῦτο] τὸ Erfurdcius l. l. aut hic versus
aut 463 corruptus 474 βιώτῳ (στ in ras.) B βίῳ S (γε ante βίῳ in-
ser. l) | ἂν erasum in L | ἔμοιγ' L] ἐμοί γ' P ἔμοιγε r 476 χθο-
νός] πόλεως Nauckius bullet. de l'acad. de St. Pétersbourg XXII p. 80
not. 27 (= mél. gr.-rom. IV p. 204 not.) 477 κιγγάνῳ La] κιγάνῳ
r 479 χθόνῳ] πόλιν S 480 φεραίων S (ον sup. ων scr. l)

481 πόνῳ B 482 συνέξενξαι S] προσέξενξαι r | πλάνῳ] πότιμῳ
Nauckius stud. Eur. II p. 63 483 θρηκός B 487 τοὺς πόνους

Monkies] τοῖς πόνους Ba μ' ἦν πόνους L πόνους P | τ' ἐμοί Ba] τέ-
μοι S (L τέμει P) 488 μένεις B 492 εὐμαρὲς S (εὐμαρὲς l)

496 αἵμασιν ap] αἵμασι r 497 δ' ὁ L] θ' ὁ P δὲ r 498 ἄρεος
BSa³] ἄρεως al | θρηκίας (P θρακίας L) ζαχρύσου S | πέλλης B

Handwritten notes: *Handwritten notes in the margin, including "Handwritten notes" and "Handwritten notes".*

Handwritten note: *Handwritten note.*

Handwritten note: *Handwritten note.*

Handwritten note: *Handwritten note.*

Handwritten note: *Handwritten note.*

- σκληρὸς γὰρ αἰεὶ καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται· 500
 εἰ χρὴ με παισὶν οὖς Ἄρης ἐγείνατο
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι, *leu*
 αὐθις δὲ Κύνῳ, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
 ἄγῶνα πῶλοις δεσπότη τε συμβαλῶν.
 ἀλλ' οὐτις ἔστιν ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνου 505
 τρέσαντα χεῖρα πολεμίαν ποτ' ὄψεται.
- XO. καὶ μὴν ὄδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
 Ἄδμητος ἔξω δωμαίων πορεύεται.
- ΑΔ. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
 ΗΡ. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ. 510
- ΑΔ. θέλομ' ἄν' εὖνουν δ' ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
 ΗΡ. τί χροῆμα κουρᾶ τῆδε πενθίμῳ πρόπεις;
 ΑΔ. θάπτειν τιν' ἐν τῆδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
 ΗΡ. ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἶργοι θεός.
 ΑΔ. ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες οὖς ἔφυσ' ἐγώ. 515
 ΗΡ. πατήρ γε μὴν ὠραῖος, εἶπερ οἴχεται.
- ΑΔ. κάκεινος ἔστι χῆ τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
 ΗΡ. οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν Ἀλκῆστις σέθεν;
 ΑΔ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
 ΗΡ. πότερα θανούσης εἶπας ἢ ζώσης πέρι; 520
 ΑΔ. ἔστιν τε κούκέτ' ἔστιν, ἀλγύνει δέ με.
 ΗΡ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἄσημα γὰρ λέγεις.
 ΑΔ. οὐκ οἶσθα μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεῶν;
 ΗΡ. οἶδ', ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην. *κατὰ τὸν ἄρα*
 ΑΔ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἶπερ ἦνεσεν τάδε; 525
 ΗΡ. ἦ, μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, ἐς τόδ' ἀμβαλοῦ.
 ΑΔ. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κούκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών.

500 αἰεὶ BL] αἰεὶ r | αἶπος (α ex ε corr. man. 1) α ἔπος P
 501 οὖς] οἷς S 504 συμβαλῶν L (~ reser. l) α²] συμβαλῶν r (in marg.
 L¹ ser. ὁ συμβαλῶν τοῦ συμβαλοῦ, cetera abscisa) 505 γόνου] τόκου *νέε*
 L 506 πολεμίαν Ba] πολεμί* L πολεμίαν Pl 509 τ' om. S
 511 δ' om. S 512 τρέπεις B 514 ἀπ' Ba 515 ζῶσι B
 519 αὐτὴν S 520 πέρι S] ἔτι r 521 ἔστιν τε] ἔστι τε B | δε
 με] τέ με S (L τ' ἐμέ P) 524 ἄν τι B 525 ἦνεσε B 526 ἦ
 S (L ἦ P)] ἦ ἦ r (μὴ om. P) | τόδ'] τότ' Wakefieldus | ἀμβαλοῦ
 Nauckius stud. Eur. II p. 64] ἀναβαλοῦ libri κατὰ τὸν ἄρα Ba]
 τέθνηκε L χ' ὁ sup. κε ser. L¹ τέθνηκεν ὁ P | κούκέτ' ἔσθ' (ἔστιν
 B) ὁ κατθανών Ba] χῶ θανών οὐκ ἔστ' ἔτι L καὶ ὁ θανών οὐκέτ'
 ἔστιν P

- ΗΡ. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
 ΑΔ. σὺ τῆδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
 ΗΡ. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών; 530
 ΑΔ. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
 ΗΡ. ὀθνεῖος ἢ σοὶ συγγενῆς γεγῶσά τις;
 ΑΔ. ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
 ΑΔ. πατρὸς θανόντος ἐνθάδ' ὠρφανεύετο. 535
 ΗΡ. φεῦ.
 εἶθ' ἠϋρομέν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.
 ΑΔ. ὡς δὴ τί δράσων, τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον;
 ΗΡ. ξένων πρὸς ἄλλων ἐστίαν πορεύσομαι.
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
 ΗΡ. λυπουμένοις ὀχληρός, εἰ μόλοι, ξένος. 540
 ΑΔ. τεθναῖσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' εἶθ' ἐς δόμους.
 ΗΡ. αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι φίλοις.
 ΑΔ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἱ σ' ἐσάξομεν.
 ΗΡ. μέθες με, καὶ σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν.
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἐστίαν μολεῖν. 545
 ἠγοῦ σὺ τῶδε δωμάτων ἐξωπίους
 ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφεστῶσιν φράσον
 σίτων παρεῖναι πλήθος· ἐν δὲ κλήσατε *Τυεῖα*
 θύρας μεταύλους· οὐ πρόπει θοινωμένους
 κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους. 550
 ΧΟ. τί δράς; τοιαύτης συμφορᾶς προσκειμένης,
 Ἄδμητε, τολμᾶς ξενοδοκεῖν; τί μῶρος εἶ;

530 φίλων] οὖν P ἦν L ἦν del. et in marg. φίλων scr. L¹
 531 γυναικὸς δ' a 533. 534 in textu om. L, in marg. add. L¹ (nunc
 abscisae sunt litterae καία δόμοις v. 533, ὤλεσεν βίον v. 534) 533 ἄλ-
 λως suspectum 534 ὤλεσε a P ὤλεβε B 536 φεῦ om. L add. l |
 εὔρομεν libri 537 δὴ τί a] δὴ τι r 538 ξένων a L¹] ξείνων B
 ξένον S | ἄλλην S | ἐστίαν B 539 τόσόνδ' B 540 cf. Maca-
 rius 6, 83 541 ἐς S] εἰς r 542 αἰσχρὸν τι παρὰ κλαίουσι Elms-
 leius ad Med. 1224 not. u p. 268 αἰσχρὸν παρὰ στένουσι Henr. Mueller
 progr. gymn. Burg. 1876 p. 8 | φίλοις] ξένους S 543 ἐσάξομεν Pl
 εἰσάξομεν r 546 τῶδε a] τῶνδε r 547 ἐφεστῶσιν Gaisfordius]
 ἐφεστῶσι libri 548 ἐνδεκλήσατε B 549 μεταύλους J. L. Ussin-
 gius de Graec. et Rom. dom. (Havniae 1876) p. 32] μεσαύλους libri
 551 τοσαύτης S | προσκειμένης Wakefieldus] προκειμένης libri
 552 ξενοδοκεῖν corr. in Stephani thesauro] ξενοδοχεῖν libri | τί] ἦ
 Reiskius animadv. ad Eur. p. 34 | μῶρος C] μωρός r

νιστε μ. 414
 corr. et
 add.

- ΑΔ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
 ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν 555
 μείων ἐγίγνεται, ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
 καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακόν,
 δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμούς ἐχθροξένους.
 αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγγάνω ξένου,
 ὅταν ποτ' Ἄργους διψίαν ἔλθω χθόνα. 560
- ΧΟ. πῶς οὖν ἐκρουπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
 φίλου μολόντος ἀνδρός, ὡς αὐτὸς λέγεις;
- ΑΔ. οὐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
 εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
 καὶ τῷ μὲν, οἶμαι, δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ, 565
 οὐδ' αἰνέσει με· τὰμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
 μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.
- ΧΟ. ὦ πολυξείνου καὶ ἐλευθέρου ἀνδρός αἰεὶ ποτ' οἶ-
 κος, str.
 σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων 570
 ἠξίωσε ναίειν,
 ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας
 ἐν δόμοις γενέσθαι,
 δοχμῶν διὰ κλιτύων 575
 βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
 ποιμνίτας ὑμεναίους.
 σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾶ μελέων βαλῖαι τε λῦγ-
 κες, antistr.
 ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὀθρουὸς νάπαν λέοντων 580
 ἅ δαφρινὸς ἴλα·
 χόρευσε δ' ἀμφὶ σᾶν κιθάραν,

558 καλεῖσθαι L κα in κεκ mut. l | ἐχθροξένους S] κακοξένους
 r 560 ὅταν ποτ'] ὅτανπερ S 563 post ἠθέλησεν librarius codicis
 B repetiit litteras ὡς αὐτὸς λ e versu antecedente, quae minio deletae
 sunt 564 ἐγνώρισε B] ἐγνώρισεν r 565 καὶ τῷ Heathius not. ad
 trag. graec. dram. (Eur.) p. 58] καὶ τῶ libri | οὐ δόξω φρονεῖν Her-
 werdenus adnot. crit. p. 2 (verslagen II, 4, 1 Amsterd. 1873 p. 82)
 569 ὦ l] ἰώ Lr | πολυξείνου καὶ ἐλευθέρου Purgoldus observ. crit.
 (1802) p. 250] πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος libr. 570 καὶ ὁ] χῶ L
 572 ἔτλα Matthiaeus] ἔτλη libri 574 δόμοισι B 577 Aelianus h.
 a. 12, 44 Stephanus Byz. p. 531 | ποιμνίτας S 579 βαλῖαι L] βαλῖαι
 r 580 ὄθρουος L] ὀθρούος r 582 χόρευσε Monkus] ἐχόρευσε libri

- Φοῖβε, ποικιλόθριξ
 νεβρός ὑψικόμων πέραν 585
 βαίνουσ' ἐλατᾶν σφυρῶ κούφῳ,
 χαίρουσ' εὐφροني μολπᾶ.
 τοιγάρ πολυμηλοτάταν str.
 ἐστίαν οἰκεῖ παρὰ καλλίναον
 Βοιβίαν λίμναν· ἀρότοις δὲ γυνᾶν 590
 καὶ πεδίων δαπέδοις
 ὄρον ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαίαν
 ἰππόστασιν αἰθέρα τᾶν Μολοσσῶν * * * τίθεται,
 πόντιον δ' Αἰγαίων' ἐπ' ἀκτᾶν 595
 ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.
 καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας antistr.
 δέξατο ξεῖνον νοτερῶ βλεφάρῳ,
 τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν
 δώμασιν ἀρτιθανῆ· 600
 τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
 ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. ἄγαμαι·
 πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾶ θάρσος ἦσται
 θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν. 605
- ΑΔ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρουσία,
 νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι
 φέρουσιν ἄρδην ἐς τάφον τε καὶ πυράν·
 ὑμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
 προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν. 610
- ΧΘ. καὶ μὴν ὄρῳ σὸν πατέρα γηραιῶ ποδὶ
 στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῆ
 κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.

ΦΕΡΗΣ.

ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον·
 ἐσθλῆς γάρ, οὐδεις ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος 615

588 τοιγάρ τοι B 589 οἰκεῖ Purgoldus observ. crit. p. 251]
 οἰκεῖς libri 590 γυνᾶν B] γυνᾶν a ~ sup. v del. a¹ γυνᾶν L γυνᾶν P
 594 ὑπόστασιν B sup. v B¹ scr. τ (= τῆν) 595 δ'] τ' S | Αἰ-
 γαίων' schol.] αἰγαίων libri 596 ἀλίμενον Reiskius animadv. ad Eur.
 p. 34 598 ξεῖνον Aldina] ξένον libri 599 φίλας Aldina] φίλιας
 libri 603 ἔνεστιν Barnesius] ἔνεστι libri | ἄγαμαι del. l 604 ἦσται
 S] ἦσται γ 607. 608 (νέκυν ἤδη πρόσπολοι — πυράν) Eustath. in Il.
 p. 707 608 ἐς] πρὸς S

γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 φέρειν ἀνάγκη καίπερ ὄντα δύσφορα.
 δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
 ἴτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεῶν,
 ἣτις γε τῆς σῆς προύθανε ψυχῆς, τέκνον, 620
 καὶ μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν οὐδ' εἶασε σοῦ
 στερέντα γῆρα πενθίμῳ καταφθίνειν,
 πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον·
 γυναιξίν, ἔργον τλάσα γενναῖον τόδε.
 ὦ τόνδε μὲν σῶσασ', ἀναστήσασα δὲ 625
 ἡμᾶς πίτνοντας, χαῖρε, κὰν Ἄιδου δόμοις
 εὖ σοι γένοιτο. φημὶ τοιούτους γάμους
 λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.

ΑΔ. οὐτ' ἦλθες ἐς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
 οὐτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω. 630
 κόσμον δὲ τὸν σὸν οὔποθ' ἦδ' ἐνδύσεται.
 οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεῆς ταφήσεται.
 τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
 σὺ δ' ἐκποδῶν σιὰς καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν
 νέῳ γέρον ὦν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν; 635
 [οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ,
 οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη
 μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
 μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα.
 ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν ὅς εἶ, 640
 καὶ μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.]
 ἢ τᾶρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχία,
 ὅς τηλικόσδ' ὦν κἀπὶ τέρεμ' ἦκων βίου

617 δύσφορα *S* (et *a*³ in marg.)] δυσμενῆ *r* 622 καταφθίνειν
 Matthiaeus] καταφθινεῖν libri 623 εὐκλεέστερον *B*] εὐκλεέστατον *r*
 625 τόνδ' ἐμόν *S* | σῶσασ'] σῶσ' *B* 626. 627 (κὰν — γένοιτο)
 cf. Isidorus Pelus. epist. 4, 125 626 πίτνοντας *a*] πιτνόνας *B* πι-
 τνοῦντας *S* | κὰν *S* (*L* in ras.)] κείν *r* 630 λέγω] νέμω *F*. Guil.
 Schmidtius jahrb. f. class. philol. 1864 p. 319 632 verba τῶν σῶν
 suspecta. interpolatoris esse versum suspicatur Nauckius 635 ἀποι-
 μώξεις *B*] ἀποιμώξεις *S* ἀποιμώξη *a* ἀποιμώξει Matthiaeus 636—41
 proscrispsit Badhamus ep. Plat. Euthyd. praef. p. XIV (641 iam G. A.
 Wagner, 638. 639 Nauckius stud. Eur. II p. 66) 637—42 damnat
 Schenkelius zeitschr. f. oest. gymn. 1868 p. 348 643 τηλικόσδ' *Ba*]
 τηλίκος *S* (*L* τ' ἡλίκος *P*)

οὐκ ἠθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε 645
 γυναῖκ' ὀθνεῖαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
 πατέρα τ' ἂν ἐνδίκως ἂν ἠγοίμην μόνην.
 καίτοι καλόν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἠγωνίσω
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός κατθανών, βραχὺς δέ σοι 650
 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος.
 καὶ μὴν ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα 653
 πέπονθας· ἠβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων, 655
 ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμον
 λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι.
 οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὡς ἀτιμάζοντα σὸν
 γῆρας θανεῖν προῦδωκας, ὅστις αἰδόφρων 660
 πρὸς σ' ἦ μάλιστα, κἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν
 τοιάνδε καὶ σὺ χῆ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.
 τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις,
 οἱ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
 περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.
 οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῆδ' ἐμῇ θάψω χερί· 665
 [τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦπὶ σ'· εἰ δ' ἄλλου τυχῶν
 σωτήρης ἀνγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
 καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.]
 μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν,
 γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου· 670
 ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται

κἀγὼ τ' ἂν ἔζων χῆδε τὸν λοιπὸν χρόνον, 651
 οὐκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.

645—47 deleri vult Badhamus l. l. 647 τ' ἂν Elmsleius mus.
 crit. Cant. I p. 361] τ' Ba τε γ' S | μόνην Sa] ἐμόν B ἐμοί Nauckius
 651. 652 e v.v. 295. 296 effictos damnavit Lentingius ep. crit. in
 Euríp. Alc. p. 55 651 ἔξην a 655 ἦ γεγώς σοι Nauckius stud.
 Eur. II p. 67 not. | δόμων] θρόνων F. Guil. Schmidtus anal. Soph.
 et Eur. p. 61 657 διαρπάσαι S] διαρπάσειν rl 658 ἀτιμάζοντα
 S] ἀτιμάζων τὸ r 659 προῦδωκας S] προῦδωκά σ' r 660 πρὸς
 σ'] πρόσ' B | ἦν libri 665 θάψω B 666—68 seclisit Badhamus
 l. l. (668 absurdissimum esse notaverat Nauckius stud. Eur. II p. 69)
 669—72 Stobaenus fl. 119, 1 | subditicios arbitratur Hartungius
 Iph. Aul. p. XII 671 ἔλθοι B

θνήσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύν.

ΧΟ. παύσασθ' ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά,
[ὦ παῖ.] πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένας.

ΦΕ. ὦ παῖ, τίς αὐχέεις, πότερὰ Λυβὸν ἢ Φρύγᾶ 675
κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν μὲ κἀπὸ Θεσσαλοῦ
πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;

ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
ὀπίτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. 680

ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην
κᾶθρεψ', ὀφείλω δ' οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν·
οὐ γὰρ πατρῶον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.
σαντῶ γὰρ εἴτε δυστυχῆς εἴτ' εὐτυχῆς 685

ἔφυς· ἂ δ' ἡμῶν χοῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύας
λείψω· πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.

τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ. 690

χαίρεις ὄρων φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ἢ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
χρόνον, τὸ δὲ ζῆν μικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.

σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
καὶ ζῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, 695
ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχίαν

λέγεις, γυναικός, ὦ κἀκισθ', ἠσσημένος,
ἢ τοῦ καλοῦ σοῦ προύθανεν νεανίου;

σοφῶς δ' ἐφηῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ 700

672 θνήσκειν] θανεῖν a 674 ὦ παῖ e v. sequente huc retractum esse monuit Elmsleius ὠνάξ Monkus | φρένας S 675 cf. Aristoph. Av. 1244 679 ἄγαν μ' L 680 ἄπει B 682 ὀφείλω δ' Ba] ὀφείλων S 686 χοῆν B 687 γύας L] γύας B γυίας r 688 ταῦτ' Purgoldus observ. crit. p. 254] ταῦτ' libri 689 ἠδίκηκα S 690 θνήσχ' S] θνήσχ' r 691 Aristoph. Thesm. 194 Arrianus Epictet. II, 22, 11 cf. Aristoph. Nub. 1415 692 ἢ Sa²] ἢ r 693 μικρόν aP 694 σὺ γοῦν BL] σὺ γ' οὖν r 697 ψέγεις editio Hervagiana altera 698 ἢ B 699 δ' ἐφεῦρες Ba] δ' εὔρες S (δέ γ' εὔρες l) 700 πείσεις ἄν S

γυναῖχ' ὑπὲρ σοῦ· κατ' ὄνειδίζεις φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δραῖν τάδ', αὐτὸς ὢν κακός·
σίγα· νόμιζε δ', εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
ἐρεῖς, ἀκούσει πολλὰ κού ψευδῆ κακά.

705

ΧΟ. πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὸ πρὶν κακά·
παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.

ΑΔ. λέγ', ὡς ἐμοῦ 'λέγξοντος· εἰ δ' ἀλγεῖς κλύων
τάληθές, οὐ χρῆν' ὅς εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν.

ΦΕ. σοῦ δ' ἂν προθνήσκων μᾶλλον ἐξημάρτανον.

710

ΑΔ. ταῦτόν γὰρ ἠβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;

ΦΕ. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.

ΑΔ. καὶ μὴν Διός γε μείζονα ζώης χρόνον.

ΦΕ. ἄρᾳ γονεῦσιν οὐδὲν ἐκδικον παθῶν;

ΑΔ. μακροῦ βίου γὰρ ἠσθόμην ἐρωῶντά σε.

715

ΦΕ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;

ΑΔ. σημεῖα τῆς σῆς, ὦ κάκιστ', ἀψυχίας.

ΦΕ. οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὄλετ'· οὐκ ἐρεῖς τόδε.

ΑΔ. φεῦ·

εἶθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' ἐς χρεῖαν ποτέ.

ΦΕ. μνήστευε πολλάς, ὡς θάνωσι πλείονες.

720

ΑΔ. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἠθελες θανεῖν.

ΦΕ. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.

ΑΔ. κακὸν τὸ λῆμα κούκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.

ΦΕ. οὐκ ἐγγελάς γέροντα βαστάζων νεκρόν.

ΑΔ. θανεῖ γε μέντοι δυσκλεῆς, ὅταν θάνης.

725

ΦΕ. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.

ΑΔ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέων.

ΦΕ. ἦδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφηῦρες ἄφρονα.

ΑΔ. ἀπελθε κάμὲ τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.

701 κατονειδίζεις B 706 τὸ Wakefieldus] τὰ libri 708 'λέγξον-
τος Hermannus (ἐλέγξαντος schol. λέξοντος Reiskius)] λέξαντος libri
709 χρῆν B 711 ἠβῶντ' Lba²] ἡμῶν τ' r 713 μείζονα G. H.
Schaefer melet. crit. p. 120] μείζον' (L μείζον' a μείζον r) ἂν libri |
ζώης S] ζώοις rp 714 ἄρα B | παθῶν BP corr. p 716 νεκρόν
γ' B 717 σημεῖα γ' ὦ κάκιστε ταῦτ' ἀψυχίας S 718 οὔτι S | γ'
om. S 719 τοῦδ' ἔτ' Kirchhoffius 723 λῆμα B | ἀνδράσιν
aL'p] ἀνδράσι r 725 θανεῖ] θανῆ S θάνη B θάνη a | θάνης
S] θάνη a θανῆ B 726 μέλει S] μέλλει r 728 ἐφεῦρες libri
729 καί με S

- ΦΕ. ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεύς, 730
 δίκας τε δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.
 ἢ τᾶρ' Ἀκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν,
 εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.
- ΑΔ. ἔρρων νυν αὐτὸς χῆ ξυνοικήσασά σοι 735
 ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
 γηράσκει· οὐ γὰρ τῶδ' ἔτ' ἐς ταῦτ' ὀν στέγος
 νεῖσθ'· εἰ δ' ἀπειπεῖν χοῆν με κηρύκων ὑπο
 τὴν σὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀπεῖπον ἄν.
 ἡμεῖς δέ· τοῦν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν·
 στείλωμεν, ὡς ἄν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν. 740
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ. σχετλία τόλμης,
 ὦ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
 χαῖρε· πρόφρων σε χθονίος θ' Ἐρμῆς
 Ἄιδης τε δέχοιτ'. εἰ δέ τι κάκει
 πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ' 745
 Ἄιδου νύμφη παρεδρεύοις.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

- πολλοὺς μὲν ἤδη καπὸ παντοίας χθονὸς
 ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
 οἷς δεῖπνα προύθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὐπω ξένου
 κακίον' ἐς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην. 750
 ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὄρων
 ἐσῆλθε κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
 ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
 τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθῶν,
 ἀλλ', εἰ τι μὴ φέροίμεν, ὠτρυνεν φέρειν. 755

731 τε] δὲ S | σοῖσι Sa] τοῖσι σοῖσι B σοῖσι del. B¹ 732—33
 Etym. m. p. 45 732 ἢ τᾶρ'] ἢ τ' ἄρ' Pa ἢ τ' ἄρ' L ἢ τ' ἄρ' B |
 ἄκλαυστος οὐκ ἔστ' ἐν ἀνδράσιν ἔτι B οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν in marg.
 ser. b 734 ἔρρων] schol.: τινὲς δὲ ἔρρων γράφουσι σὺν τῶ ν. — ἔρροις
 Ba ἔρρων S (Lp ἔρρο* P) | νυν Lascaris] νῦν libri 735 ὄντος S]
 ὄντες r l 736 τῶδ' ἔτ' Elmsleius ad Heraclid. 959] τῶδε γ' Ba τῶδ'
 ἔτ' S | ταυτό S 737 χοῆν B] χοῆ L v add. L¹ χοῆ r 739 τοῦν
 ποσὶν S (Lp τοῦ ποσὶ P)] τούμποσὶν α τοῦμποσὶ B 741 ἰὼ ἰὼ Ba]
 ἰὼ S | σχετλίη B 742 ἀρίστα S 743 sq. χθονίος θ' Ἄιδης Ἐρμῆς
 τε δέχηθ' B 745 ἀγαθοῖσι B | μετέχουσ' a l] μετέχουσα S (P μετ-
 έχουσ* L) μετέχου B 746 νύμφη B] νύμφα r | παρεδρεύοις S
 748 εἰς B 750 ἐς S] εἰς r 755 φέροίμεν B | ὠτρυνε B P

ποτήρα δ' ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν
 πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρημην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
 οἴνου· στέφει δὲ κράτα μυρσίνης κλάδοις
 ἄμουσ' ὑλακτῶν· δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν· 760
 ὃ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
 οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλαίμεν
 δέσποιναν· ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμητος γὰρ ᾧδ' ἐφίετο.
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστιῶ 765
 ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ ληστήν τινα,
 ἣ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφεσπόμην
 οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἣ μοι πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν
 μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρούετο, 770
 ὄργας μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἄρα τὸν ξένον
 στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;
 ΗΡ. οὔτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί. 775
 σὺ δ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὄρων,
 στυγνῶ προσώπῳ καὶ συνωφρουμένῳ
 δέχει, θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
 δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἦν ἔχει φύσιν; 780
 οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
 βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
 κούκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
 τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται·

756 χείρεσσι α] χείρεσι γ ποτήριον δ' ἐν χερσί Musgravius ποτήρα
 δ' εὐζῶνος χερσί Nauckius 759 μυρσίνης Canter] μυρσίνοις libri
 760 sq. δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν· ὃ μὲν γὰρ ἦδε om. S (P, 760 in
 marg., 761 in ras. ser. l) 761 ἦδε B 765 ἐστιῶ Ba 767 ἐφεπό-
 μην B 769 ἣ μοι Wakefieldus] ἣ μοι libri 770 ἐρρούετο S] ἐρύετο
 γ 771 ἄρα BP corr. P¹ 780—85 Plutarchus consol. ad Apoll. 11
 p. 107 780 οἶσθας Nauckius stud. Eur. II p. 71 781 οἶμαι] δοκῶ
 Plutarchus 782—89 Orion anth. VIII, 4 p. 53 782—84 Stobaeus
 fl. 118, 14 782 Menander monost. 69 | ἅπασιν ἀποθανεῖν Menan-
 der 783 ἔστιν αὐτῶν Plutarchus

τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται, 785
 κᾶστ' οὐ διδακτὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.

ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἔμοῦ πάρα,
 εὐφραϊνε σαντόν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.

τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἠδίστην θεῶν 790
 Κύπριον βροτοῖσιν· εὐμενῆς γὰρ ἢ θεός.

τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα καὶ πιθοῦ λόγοις
 ἔμοῖσιν, εἶπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν·

οἶμαι μὲν. οὐκ οὖν τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς 795 *ν. μ. 48.*
 πίει μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας,

στεφάνοις πνκασθεῖς; καὶ σάφ' οἶδ' ὀθούνεκα
 τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν

μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἔμπεσὼν σκύφου.
 ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν·

ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρονωμένοις 800
 ἄπασίν ἐστιν, ὡς γ' ἔμοι χοῖσθαι κριτῆ,

οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
 ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν

οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.
 ΗΡ. γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν 805

πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπότηαι.
 ΘΕ. τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τὰν δόμοις κακά;

ΗΡ. εἰ μὴ τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.
 ΘΕ. ἄγαν ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.

[ΗΡ. οὐ χοῖν μ' ὀθνεῖου γ' εἶνεκ' εὐπάσχειν νεκροῦ; 810
 ΘΕ. ἢ κάρτα μέντοι καὶ λίαν οἰκεῖος ἦν.]

ΗΡ. μῶν ξυμφορὰν τιν' οὔσαν οὐκ ἔφραζε μοι;
 ΘΕ. χαίρων ἰθ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.

785 τὸ] τὰ Elmsleius | οἷ] οὐ S ἢ C 787 τοῦτ' Orion
 788 πῖνε Lp] πῖνε r 792 ταῦτα] πάντα Marklandus | πιθοῦ Mon-
 kius] πίθου P πείθου r 794 verba οἶμαι μὲν servo tribuit a
 795 τύχας] γρ. πύλας a¹ in marg. schol.: γράφεται πύλας, ἴν' ἢ ὑπερ-
 βὰς τὰς πύλας· εἰ δὲ τύχας, καταφρονήσας 797 φρενῶν S] κακοῦ
 r τρόπον Nauckius 801 (ὡς ἐμοί — κριτῆ) schol. Soph. Ai. v. 395
 803 ἐπιστάμεσθα La] ἐπιστάμεθα r 807 κάτοισθα La²] κατ-
 οἶσθα r 809 ἄγαν γ' S 810—11 mihi spurii videntur. Nauckius
 (stud. Eur. II p. 74) eos post 813 transponit 810 οὐ χοῖν μ'] οὐ-
 κων S | οὔνεκ' libri 811 οἰκεῖος] θυραῖος a 812 ἔφραξε B
 813 μέλλει B

- HP. ὄδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.
 ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμεν σ' ὄρων. 815
 HP. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεῖν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
 ΘΕ. οὐκ ἤλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις. 817
 HP. . . . .
 ΘΕ. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένη. 821
 HP. τί φῆς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
 ΘΕ. ἠδεῖτο γάρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.
 HP. ὦ σκέτλι', οἴας ἤμπλακες ξυναόρου.
 ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη. 825
 HP. ἀλλ' ἠσθόμεν μὲν ὄμ' ἰδὼν δακρυροοῦν
 κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἔπειθέ με
 λέγων θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν.
 βία δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας
 ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις, 830
 πράσσοντος οὕτω. κᾶτα κωμάζω κᾶρα
 στεφάνοις πυκασθεῖς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
 κακοῦ τοσοῦτου δώμασιν προσκειμένου.
 ποῦ καὶ σφε θάπτει; ποῦ νιν εὐρήσω μολῶν;
 ΘΕ. ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἢ 'πὶ Λάρισαν φέρει, 835
 τύμβον κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου.

πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστι· καὶ κουράν βλέπεις
 μελαμπέπλους στολμούς τε. HP. τίς δ' ὁ κατθανών;
 μῶν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ γέρον πατήρ; 820

815 τι — σ' ὄρων] σε — ὄρων S (L σε — * ὄρων P) 817 δόμοις
 S 818—20 schol. ad v. 820: ταῦτα δὲ τὰ τρία (τέσσαρα Nauckius)
 [sc. ἰαμβεῖα] ἐν τισιν οὐκ ἔγκειται. versus lacunae explendae causa ab
 interpolatore additos esse coniecit Kirchhoffius. 816—19 delet Nau-
 ckius stud. Eurip. II p. 75, 817—20 B. Hannemueller quaest. Eurip.
 (Gottingae 1864) p. 52 coniciens 816 πέπονθε δεινά τις 820 τι
 φροῦδον ἢ a] τι φροῦδον γένος (γένος delevit B¹) ἢ B τις φροῦδος
 ἢ S (L τις ἢ φροῦδος ἢ P) 825 μόνον L 827 πρόσωπον suspectum |
 ἀλλ'] ἀλλ' ὅμως B ὅμως delevit B¹ 829 τύχας πύλας (sic) a πύλας
 erasit et τύχας in πύλας mut. a³ 831 κᾶτα (κᾶτα a²) κωμάζω a]
 κατακωμάζω B κᾶτ' ἐκώμαζον L κᾶπεκώμαζον P 832 τὸ μὴ] τὸδ'
 ἦν F. Guil. Schmidtus anal. Soph. et Eur. p. 63 833 δώμασιν a]
 δώμασι S δώματος B | προσκειμένου Scaliger] προκειμένου libri
 834 ποῦ νιν] ποῖ νιν Monkius | μολῶν B 835 οἶμον B | Λάρισαν
 Nauckius] λάρισσαν libri 836 ξεστὸν] χωστὸν Nauckius | προαστίου
 Lp] προαστείου r

- HP. ὦ πολλὰ τλάσα καρδία καὶ χεῖρ ἐμή,
 νῦν δείξον οἶον παῖδά σ' ἢ Τιρυνθία
 Ἥλεκτρονόου ἐγείνατ' Ἀλκμήνη Διί.
 δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανούσαν ἀρτίως 840
 γυναῖκα κὰς τόνδ' αὐθις ἰδρῦσαι δόμον
 Ἀλκηστιν, Ἀδμήτω θ' ὑπουργῆσαι χάριν.
 ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
 Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ
 πεινῶντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων. 845
 κἄνπερ λοχαίας αὐτὸν ἐξ ἔδρας συθεῖς
 μάρψω, κύκλον δὲ περιβάλω χεροῖν ἐμαῖν,
 οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
 μογοῦντα πλευρά, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῆ.
 ἦν δ' οὖν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλη 850
 πρὸς αἵματηρὸν πέλανον, εἴμι τῶν κάτω
 Κόρης ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους
 αἰτήσομαί τε· καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
 Ἀλκηστιν, ὅσπερ χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
 ὅς μ' ἐς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπήλασε, 855
 καίπερ βαρεῖα συμφορᾷ πεπληγμένος,
 ἔκρουπε δ' ὦν γενναῖος, αἰδεσθεῖς ἐμέ.
 τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος,
 τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
 εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς. 860
- AD. ἰώ,
 στυγναὶ πρόσοδοι, στυγναὶ δ' ὄψεις
 χήρων μελάθρων. ἰώ μοί μοι. αἰαῖ.

837—40 Tzetzes Chil. II 808—811 | καὶ χεῖρ] ψυχὴ τ' a cf. Orest.
 466 839 ἡλεκτρονόου C (Ἥλεκτρονόου Blomfieldus) | ἡλεκτρονόου a
 ἡλεκτρονόου r | ἐγείνατ' Blomfieldus] γείνατ' libri 841 κὰς] κείς
 libri | ἰδρῦσαι P] ἰδρῦσαι r 842 θ'] δ' S 843 μελάμπεπρον
 Musgravius ex scholiis 845 πεινῶντα F. Guil. Schmidtus satur. crit.
 (Neostrelitii 1874) p. 29] πίνοντα libri 846 in Etym. m. cod. Flor.
 ap. Miller. mélanges de lit. gr. p. 208 sic citatur: κἄν περ λόχαια στυ-
 τὸν ἐξέδρας. | λοχαίας (cf. Etym. m.) | λοχήσας libri. schol.: γράφεται
 λοχίας (λοχείας Cobetus) 847 δέ] τε Nauckius | περιβάλω Monkus]
 περιβαλῶ S περιβαλῶν rl | ἐμὰ α ἐμὰν α² ἐμαῖν α³ 852 ἀνηλίου
 B 859 ἐλάδ' B 862 ἰώ alterum add. l | μοί μοι] μοι B | αἰαῖ]
 αἰ αἰ P αἰ α L ἔ ἔ B ἔ ἔ α

ποι βῶ; πᾶ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
πῶς ἂν ὀλοίμαν;

ἧ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν. 865

ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.

οὔτε γὰρ ἀνγὰς χαιρῶ προσορῶν
οὔτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων·

τοῖον ὄμηρόν μ' ἀποσυλήσας 870

Ἄιδη Θάνατος παρέδωκεν.

ΧΟ. πρόβα πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων. str.

ΑΔ. αἰαῖ.

ΧΟ. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. ΑΔ. ἔ ἔ.

ΧΟ. δι' ὀδύνας ἔβας,

σάφ' οἶδα. ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τὰν νέρθεν οὐδὲν
ὠφελεῖς. 875

ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
πρόσωπον ἄντα λυπρόν.

ΑΔ. ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν·

τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μείζον ἁμαρτεῖν
πιστῆς ἀλόχου; μή ποτε γήμας

ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους. 880

ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν·

μία γὰρ ψυχὴ, τῆς ὑπεραλγεῖν
μέτροιον ἄχθος·

παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους 885

εὐνάς θανάτοις κεραϊζομένας

οὐ τλητὸν ὄραν, ἐξὸν ἀτέκνους

ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός.

863 πᾶ Porsonus ad Hec. 1070] πῆ l ποι r 864 ὀλοίμ' ἂν B
865 ἧ βαρυδαίμονα B | ἔτεκεν S (L ἔτεκε P)] ἔτικτεν r
866 cf. Aristoph. Vesp. 751 871 παρέδωκε B 872—77 chori sunt
in L 872—76 (usque ad μοί μοι) choro, 876 (inde a τὸ) —888 (διὰ παν-
τός) Admeto tribuuntur in P 873 αἰαῖ] αἰ αἰ Ba αἰ αἰ L om. P |
ἄξι' S] ἄξια r 877 ἄντα corruptum. σ' ἔναντα Hartungius (μ'
ἔναντα Hermannus ap. Matthiaeum) 878 ἀδ. om. L add. l | ὁμοῦ
φρέν' ἤλκωσε B 879—80 (τί — ἀλόχου) Stobaeus fl. 69, 12
880 πιστῆς Sa cum Stobaeo] φιλίας B 882—84 Stobaeus fl. 68, 13
883 μία γὰρ ψυχὴ Ba] μιᾶ γὰρ ψυχῇ L ψυχῇ γὰρ μιᾶ P ψυχῇ δὲ
μιᾶ l | τῆς Stobaeus] τῆσδ' libri 887 sq. ἀτέκνοις | ἀγάμοις τ' S

- ΧΟ. τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει. antistr.
 ΑΔ. αἰαῖ.
 ΧΟ. πέρας δέ γ' οὐδὲν ἀλγέων τιθεῖς. ΑΔ. ἔ ἔ. 890
 ΧΟ. βαρέα μὲν φέρειν,
 ὅμως δὲ ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τλάθ'· οὐ σὺ πρῶτος ὄλεσας
 ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. γυναικα· συμφορα δ' ἑτέρους ἑτέρα
 πιέζει φανείσα θνατῶν.
 ΑΔ. ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων 895
 τῶν ὑπὸ γαῖαν.
 τί μ' ἐκόλυσας ῥῖψαι τύμβου
 τάφρον ἐς κοίλην καὶ μετ' ἐκείνης
 τῆς μέγ' ἀρίστης κείσθαι φθίμενον;
 δύο δ' ἀντὶ μιᾶς "Αιδης ψυχὰς 900
 τὰς πιστοτάτας σὺν ἄν ἔσχεν, ὁμοῦ
 χθονίαν λίμνην διαβάντε.
 ΧΟ. ἐμοί τις ἦν str.
 ἐν γένει, ὧ κόρος ἀξιόθρονος
 ὄλετ' ἐν δόμοισιν 905
 μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
 ἔφερε κακὸν ἄλις, ἄτεκνος ὢν,
 πολιὰς ἐπὶ χαίτας
 ἔδη προπετῆς ὢν
 βιότου τε πόρσω. 910
 ΑΔ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
 πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
 δαίμονος; οἴμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
 τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηλιάσιν 915

889 sqq. ut in textu versus inter singulas personas distributi in a] αἰ αἰ choro addit, πέρας — τιθεῖς Admeto, sequentia usque ad ὅμως δέ choro tribuit B 889—94 choro tribuit S 889 δυσπάλαιστος cf. Suidas s. v. | αἰαῖ] αἰ αἰ libri (αἰ αἰ L) 890 δέ γ' a] δ' ἔγ' B δ' S | ἀλγέων (sic) τιθεῖς (τίθης a) BSa (α sup. τιθεῖς, β sup. ἀλγέων ser. l) 892 τλάθ' B 894 θνατῶν l] θνητῶν r 895 λῦπαι l] λῦπαι r 896 γαῖαν B γαίας Monkius 897 ῥῖψαι Hermannus] ῥίψαι libri 898 καὶ μετ'] κατ' S (P * * * L καὶ μετ' l) 901 σὺν ἄν ἔσχεν Lentingius ep. crit. in Eur. Alc. p. 91] συνανέσχεν BS (P * * * * νέσχεν L γε συνέσχεν l) συνέσχεν a σ sup. ἔχ ser. a¹ 902 λίμναν S 904 κόρος l] κοῦρος Lr 905 ὄλετ' ἐν δόμοισι S 907 ἄλις cf. Hesych. s. v. 910 πόρσω Gaisfordus] πρόσω libri 913 δ' S] om. r

σύν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
 φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων,
 πολυάχητος δ' εἶπετο κῶμος,
 τήν τε θανούσαν κ' ἄμ' ὀλβίζων,
 ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
 ὄντες ἀριστείων σύζυγες εἶμεν.
 νῦν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος
 λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολμοὶ
 πέμπουσί μ' ἔσω
 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

920

925

ΧΟ. παρ' εὐτυχῆ

antistr.

σοὶ πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ'
 ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
 βίον καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φιλίαν.
 τί νέον τόδε; πολλοῖς
 ἤδη παρέλυσεν
 θάνατος δάμαρτα.

930

ΑΔ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον

935

τοῦμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεταιί ποτε,
 πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ', ὄν οὐ χρῆν ζῆν, παρὲς τὸ μόρσιμον
 λυπρὸν διάξω βίον· ἄρτι μανθάνω.
 πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τίν' ἂν προσειπῶν, τοῦ δὲ προσρηθεὶς ὕπο,
 τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέψομαι;
 ἢ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελαῖ μ' ἐρημία,
 γυναικὸς εὐνάς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενάς

945

916 ἔσω L] εἶσω r 917 φιλίας] schol.: γράφεται πιστῆς cf. 880
 920 κ' ἀπ' L 921 ἀριστείων Dobraeus advers. II p. 74] ἀρίστων
 libri | εἶμεν Heathius not. ad trag. graec. dram. (Eurip.) p. 59] εἶμεν
 a P ἤμεν r 924 μ' ἔσω S] μ' εἶσω r 926 ΧΟ. om. B
 929 post ψυχάν add. B: ἄδμητ. εἰ εἰ χορ. ὦ ἄδμητε, a add. εἰ εἰ
 933 παρέλυσεν Matthiaeus] παρέλυσε libri 934 δάμαρτα G. Dindorfius]
 δάμαρτα B δάμαρτος r πολλοῖς (932) — δάμαρτος Canter 936 τοῦ-
 μοῦ B] τοῦμοῦ La τοῦ μοῦ P 939 χρῆν Elmsleius ad Heracl. 959]
 χρῆ libri 940 μανθάνων S 943 ἐξόδου Lentingius ep. crit. in
 Eur. Alc. p. 93 944 ἐξελεῖ S (P ἐξελεῖ* L ἐξελαῖ l)

θρόνους τ' ἐν οἷσιν ἴξε, καὶ κατὰ στέγας
 ἀνχηρὸν οὐδας, τέκνα δ' ἀμφὶ γούνασι
 πίπτοντα κλαίῃ μητέρ', οἷ δὲ δεσπότην
 στένωσιν οἶαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
 τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με 950
 γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
 λεύσσω δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὀμήλικας.
 ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὦν κυρεῖ τάδε· 955
 ἰδοῦ τὸν αἰσχροῦς ζῶνθ', ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν,
 ἀλλ' ἦν ἐγήμεν ἀντιδοῦς ἀψυχία
 πέφενγεν Ἄιδην· κατ' ἀνήρ εἶναι δοκεῖ;
 στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
 θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα 960
 ἔξω. τί μοι ζῆν δῆτα κύδιον, φίλοι,
 κακῶς κλύονται καὶ κακῶς πεπραγότει;
 ΧΟ. ἐγὼ καὶ διὰ μούσας str.
 καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
 πλείστων ἀψάμενος λόγων 965
 κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας
 ἠῦρον, οὐδέ τι φάρμακον
 Θρηῖσσαις ἐν σανίσιν, τὰς
 Ὀρφεῖα κατέγραψεν
 γῆρας, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε 970
 φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν βροτοῖσιν.
 μόνας δ' οὔτ' ἐπὶ βωμοῦς antistr.
 ἔστιν οὔτε βρέτας θεῶς
 ἐλθεῖν, οὐ σφαγίων κλύει. 975
 μή μοι, πότνια, μείζων

946 ἴξε S] ἴξε B ἴξε ap 948 πίπτοντα Wecklinus cur. crit. p. 14
 (jahrbb. f. class. phil. suppl. IX p. 173) | κλαίῃ S] κλαίει r | μητέρα
 B · 950 οἶκος S 951 τ' Wakefieldus] γ' libri 953 λεύσσω B
 954 κρηῖ Monkus 955 ἰδοῦ L] ἰδοῦ r 957 κατ' S] εἰτ' r
 960 ἔξω Lba³] ἔξω r | κύδιον] κέρδιον Purgoldus observ. crit. in
 Soph. Eurip. etc. (1802) p. 257 962—66 Stobaeus eclog. I, 4, 3
 964 ἀρξάμενος Stobaeus 966—69 (οὐδέ — γῆρας) schol. Hecub.
 1267 966 εῦρον libri 967 θρηῖσσαις La | σανίσιν Matthiaeus]
 σανίσι libri 968 κατέγραψεν Monkus] κατέγραψε libri 970 ἔδωκε
 Musgravius] παρέδωκε libri 972 βροτοῖσιν Pa] βροτοῖσι r
 974 sq. ἔστιν οὔτε — ἐλθεῖν G. A. Wagner] ἐλθεῖν οὔτε — ἔστιν libri

ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
 καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ τι νεύσῃ,
 σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
 καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάξεις σὺ βία σίδαρον, 980
 οὐδέ τις ἀποτόμου λήματός ἐστιν αἰδώς.
 καὶ σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἶλε θεὰ δεσμοῖς. str.
 τόλμα δ' οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἐνεθθεν 985
 κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω.
 καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
 παῖδες ἐν θανάτῳ. 990
 φίλα μὲν ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
 φίλα δὲ θανοῦσ' ἔσται,
 γενναιοτάταν δὲ πασᾶν
 ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν.
 μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω antistr. 995
 τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ' ὁμοίως
 τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων.
 καὶ τις δοχμίαν κέλευθου 1000
 ἐμβαίνων τόδ' ἐρεῖ
 αὐτὰ ποτὲ προύθαν' ἀνδρός,
 νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων
 χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης.
 τοιαῖ νιν προσεροῦσι φᾶμαι. 1005
 καὶ μὴν ὅδ', ὡς ἔοικεν, Ἀλκμήνης γόνος,
 Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἐστίαν πορεύεται.
 HP. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
 Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
 σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἠξίου
 ἐγγὺς παρεστὼς ἐξετάζεσθαι φίλος. 1010

978 νεύσῃ S] νεύσει r 980 χαλύβοις S 981 οὐ βία P γε.
 οὐ βία superser. l | σίδαρον La] σίδηρον r 984 σ' ἐν] σέ γ' Nau-
 ckius | ἀφύκτοις S 985 τόλμα δ' S (τό vel τά sup. α δ' scr. l,
 sed del.)] τόλμα τάδ' B τόλμα τόδ' a 986 φθινομένους B
 989 φθίνουσι S] φθινύθουσι rl 992 δὲ a] δὲ καὶ r | θανοῦσα P |
 ἐστὶν S verba θανοῦσ' ἔσται corrupta. θανοῦσ' ἐς αἰεί Nauckius stud.
 Eur. II p. 80. an θανοῦσ' ἔτ' ἔσται? 993 πασᾶν S] πᾶσαν r
 998 ὁμοίως B 1001 ἐμβαίνων S 1002 προύθαν' Monkius] πρού-
 θανεν a Pl προῦθάνεν r 1004 πότνι' S] πότνια r 1005 φᾶμαι Mon-
 kius] φῆμαι libri 1006 χορ. praef. Sa 1009 μομφὰς La] μορφὰς r

- σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενου νέκυν
 γυναικός, ἀλλὰ μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις. 1013
 κᾶστεψα κροῦτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην 1015
 σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
 καὶ μέμφομαι μὲν μέμφομαι παθῶν τάδε,
 οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
 ὦν δ' εἴνεχ' ἦκω δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν
 λέξω. γυναῖκα τήνδε μοι σῶσον λαβών, 1020
 ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θορηκίας ἄγων
 ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
 πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι νοστήσασθαι γάρ
 δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
 πολλῶ δὲ μόχθῳ χειρὰς ἦλθεν εἰς ἐμάς· 1025
 ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὐρίσκω τινὰς
 τιθέντας, ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνον,
 ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια
 λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
 ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα 1030
 νικῶσι, πυγμῆν καὶ πάλην, βουφόρβια·
 γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἶπετ'· ἐντυχόντι δὲ
 αἰσχροὺν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές.
 ἀλλ', ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναῖκα χορή·
 οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβών 1035
 ἦκω· χρόνῳ δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.
 ΑΔ. οὔτοι σ' ἀτίζων οὐδ' ἐν ἐχθροῖσιν τιθεῖς
 ἔκρουψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας·
 ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
 εἴ του πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὠρμήθης ξένου· 1040
 ἄλις δὲ κλαίειν τοῦμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 ὧς δὴ θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων. 1014

1014 (e v. 778 repetitum) proscrispsit Lachmannus de mens. tragoed.
 (Berol. 1822) p. 44 1017 μὲν Ba] δὴ E δὲ P 1019 οὔνεχ' libri
 1021 θρηκίας S (ίους sup. as scr. l) 1022 ἔλθω] ἔνθα B | βι-
 στονῶν B 1024 σοῖσι] σοι B | πρόσπολον S 1025 πολλῶν δὲ
 μόχθων ἦλθε χειρὰς εἰς ἐμάς S 1027 πόνον B] πόνων a πόνον S
 1030 αὖ τὰ S] αὐτὰ r 1034 μέλλειν B 1036 μ'] γ' S
 1037 ἀτίζων* (sic) cod. Harleianus 5743] ἀτιμάζων r | ἐχθροῖσιν a]
 ἐχθροῖσι B αἰσχροῖσιν S (L αἰσχροῖσι P) 1038 ἀθλίους a
 1039 προκείμενον BP 1040 εἴ του B εἶπερ S

γυναῖκα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαι σ', ἄναξ,
 ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
 σώζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν, πολλοὶ δέ σοι
 ξένοι Φεραίων, μὴ μ' ἀναμνήσης κακῶν. 1045
 οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὄρῶν ἐν δώμασιν
 ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
 προσθῆς· ἄλις γὰρ συμφορᾶ βαρύνομαι.
 ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
 νέα γάρ, ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρόπει. 1050
 πότερα μετ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
 καὶ πῶς ἀκραιφνῆς ἐν νέοις στρωφωμένη
 ἔσται; τὸν ἠβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ θάδιον
 εἶργειν· ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθίαν ἔχω.
 ἢ τῆς θανούσης θάλαμον ἐσβήσας τρέφω; 1055
 καὶ πῶς ἐπεσφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
 διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν, ἐκ τε δημοτῶν,
 μὴ τίς μ' ἐλέγχῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
 προδόντ' ἐν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας,
 καὶ τῆς θανούσης· ἀξία δέ μοι σέβειν· 1060
 πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ', ὦ γύναι,
 ἦτις ποτ' εἶ σύ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκῆστιδι
 μορφῆς μέτρο' ἴσθι, καὶ προσήξαι δέμας.
 οἶμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἐξ ὀμμάτων
 γυναῖκα τήνδε, μὴ μ' ἔλῃς ἠρημένον. 1065
 δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναῖχ' ὄρᾶν
 ἐμὴν· θολοῖ δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὀμμάτων
 πηγαὶ κατερρώγασιν· ὦ τλήμων ἐγώ,

1045 μὴ μ' ἀναμνήσης S] μὴ με μι*μνήσης a μὴ με μιμνήσκεις B
 1048 προσθῆς S corr. l | συμφοραῖς a 1051 μετ' Hermannus]

κατ' libri | δῆ τιν' οἰκήσει a 1052 στρωφωμένη B (ε et o superser.
 B¹) 1054 εἶργειν versui antecedenti add. B | δέ σου libri
 1055 ἢ B ἢ B¹ | θάλαμον εἰσβήσας a] εἰς θάλαμον βήσας r
 1058 ἐλέγχῃ B] ἐλέγξῃ r 1059 ἄλλης S] ἄλλοις r | πίτνειν Elmsleius]
 πιτνεῖν libri 1060 δέ μοι S] δ' ἐμοὶ r 1062 ταῦτ' Aem. Portus
 in Eurip. not. p. 39] ταῦτ' libri (L¹ in marg. τὰ αὐτά) 1063 προσ-
 ῆοιξαι L i sup. oi ser. l προσήξε P καὶ δέμας προσεμφερές Nauckius
 stud. Eur. II p. 85. fort. v.v. 1062. 63 sic in unum contrahendi: μορ-
 φῆς μέτρο' ἴσθι ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκῆστιδι 1064 ἐξ] ἀπ' S 1066 ὄρᾶν]
 ὄρῶν B 1068 τλήμων Lab] τλήμον BP

- ὡς ἄρτι πένθους τοῦδε γένομαι πικροῦ.
 ΧΟ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην· 1070
 χρὴ δ', ὅστις εἶ σύ, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
 ΗΡ. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν
 ἐς φῶς πορευῆσαι νεοτέρων ἐκ δωμαίων
 γυναιῖκα καὶ σοι τήνδε πορσύναι χάριν.
 ΑΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαι σ' ἂν. ἀλλὰ ποῦ τόδε; 1075
 οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν.
 ΗΡ. μή νυν ὑπέρβαλλ', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
 ΑΔ. ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
 ΗΡ. τί δ' ἂν προκόποις, εἰ θέλοις ἀεὶ στένειν;
 ΑΔ. ἔγνωκα καὐτός, ἀλλ' ἔρωσ τις ἐξάγει. 1080
 ΗΡ. τὸ γὰρ φιληῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.
 ΑΔ. ἀπώλεσέν με, κᾶτι μᾶλλον ἢ λέγω.
 ΗΡ. γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· τίς ἀντερεῖ;
 ΑΔ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἤδεσθαι βίω.
 ΗΡ. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἠβάσκει κακόν. 1085
 ΑΔ. χρόνον λέγοις ἂν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
 ΗΡ. γυνή σε παύσει καὶ νέος γάμος πόθου.
 ΑΔ. σίγησον· οἶον εἶπας. οὐκ ἂν φόβην.
 ΗΡ. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεύσει λέχος;
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἥτις τῶδε συγκλιθήσεται. 1090
 ΗΡ. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾶς;
 ΑΔ. κείνην ὅπουπερ ἔστι τιμᾶσθαι χρεῶν.
 ΗΡ. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.

1071 σύ om. L verba ὅστις εἶ σύ corrupta ὅστις εἶσι Hermannus
 ἥτις ἐστὶ Monkus 1072 ὥστε σὴν om. S add. l (L¹ in marg. ser.
 λειπ) ἐκ θεοῦ add. al. man. in P 1074 πορσύναι S] πορσύναι r
 1077 μή νυν Monkus] μή νῦν libri | ὑπέρβαλλ' Monkus] ὑπέρβαλλ'
 α ὑπέρβαιν' r | ἐναισίμως S] αἰνεσίμως r 1078 Stobaeus fl. 114, 5
 Orion anth. VIII, 24 p. 55 Menander monost. 471 cf. Cassius Dio 38,
 18 1079. 80 Chrysippus ap. Galenum de plac. Hipp. et Plat. V p.
 413 (p. 388 ed. Iw. Mueller) 1079 θέλοις C cum Galeno] θέλεις r |
 στένειν ἀεὶ Galenus 1080 τις Galenus] τίς μ' libri 1082 ἀπώλεσε
 B | κᾶτι L] καὶ ἔτι r 1083 ἀνταιρεῖ B 1085 Galenus l. l. p.
 419 (p. 394 ed. Mueller) | νῦν S] σε νῦν B σ' νῦν (sic) a cf. v. 381 |
 ἠβάσκει Galenus] ἠβᾶ σοι libri 1086 χρόνον] ὀρθῶς expectat Nau-
 ckus 1087 νέος γάμος πόθου J. Guttentagius] νέου γάμου πόθοι
 (πόθος L) libri 1089 χηρεύσει (χηρεύση B) λέχος Ba] χηρεύεις μό-
 νος S 1090 τῶδε] τῶδ' ἀνδρὶ B 1093 μωρίαν B μω sup. μω
 ser. b

- ΑΔ.* ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
ΗΡ. ἐπήνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὔνεκ' εἶ φίλος. 1095
ΑΔ. θάνοιμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὔσαν προδούς.
ΗΡ. δέχου νυν εἶσω τήνδε γενναίαν δόμων.
ΑΔ. μή, πρὸς σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
ΗΡ. καὶ μὴν ἀμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
ΑΔ. καὶ δρωῶν γε λύπη καρδίαν δηχθήσομαι. 1100
ΗΡ. πιθοῦ· τάχ' ἂν γὰρ ἐς δέον πέσοι χάρις.
ΑΔ. φεῦ.
 εἶθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ "λαβές ποτε.
ΗΡ. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾶς ἐμοί.
ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ἢ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
ΗΡ. ἄπεισιν, εἰ χροῆ· πρῶτα δ' εἰ χρεῶν ἄθρει. 1105
ΑΔ. χροῆ, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
ΗΡ. εἰδώς τι κἀγὼ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
ΑΔ. νίκα νυν. οὐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
ΗΡ. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
ΑΔ. κομίζετ', εἰ χροῆ τήνδε δέξασθαι δόμοις. 1110
ΗΡ. οὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναιῖκα προσπόλοις.
ΑΔ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτήν εἰσαγ', εἰ βούλει, δόμους.
ΗΡ. ἐς σὰς μὲν οὔν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
ΑΔ. οὐκ ἂν θίγοιμι· δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα.
ΗΡ. τῇ σῆ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνη. 1115
ΑΔ. ἄναξ, βιάζει μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
ΗΡ. τόλμα προτεῖναι χεῖρα καὶ θιγεῖν ξένης.

1094 sup. ὡς scr. *L*¹ ἴσθι | καλὸν *B* καλῶν *L* καλεῖν *l* (al. man. superscr. *ων*) ἴσθ' οὔποτ' — καλῶν Wakefieldus ὡς οὔποτ' — καλεῖς Herwerdenus adnot. crit. in Eur. p. 3 (verslagen II ser. IV part. 1 Amsterd. 1873 p. 83) 1097 νυν *L*] νῦν *r* | γενναίαν *S*] γενναίων *r* γενναίως Lentingius ep. crit. in Eur. Alc. p. 99 1098 ἄντομαι *S*] αἰτοῦμαι *r*
 1101 πιθοῦ *S*] πείθου *r* | τάχα γὰρ *B* 1102 μὴ "λαβές Tyrwhittus] μὴ ἴλαβες *C* μὴ λάβες *B* μὴ λαβες *a* μὴ λαβες *a*³ μὴ λάβης *P* μὴ λάβοις *L* γε. μ' ἤλαβεν *l* in marg. 1105 ἄθρει] ὄρα *S*
 1107 verba εἰδώς τι suspecta 1108 in textu om. *B*, in marg. apposit *B*¹ | νυν *L*] νῦν *r* 1109 in *B* inde *a* v. 1109 usque ad v. 1113 versus, qui Herculis sunt, Admeto, Admeti Herculi tribuuntur. v. 1114 librarius Admeti notam praefixit, sed postea delevit 1111 μεθείμην σοῖς γυναιῖκα *a* 1112 εἰσάγαγ' *B* | βούλει] δοκεῖ *S* | δόμους apogr. Venet. (Marc. IX, 10) codicis *L*] δόμοις *Lr* 1114 δῶμα δ' *S*] δώματ' *r*
 1115 μόνον Nauckius 1117 προτεῖναι *B*] προτείνειν *S* πρότεινε *a* | θιγεῖν Elmsleius ad Heracl. 693] θίγειν *BS* θίγε *a*

- ΑΔ.* καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ὡς καρατομῶν.
ΗΡ. ἔχεις; *ΑΔ.* ἔχω. *ΗΡ.* ναί, σῶζέ νυν, καὶ τὸν Διὸς
 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον. 1120
 βλέπον πρὸς αὐτήν, εἴ τι σῆ δοκεῖ πρόπειν
 γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
ΑΔ. ὦ θεοί, τί λέξω; φάσμι' ἀνέλπιστον τόδε·
 γυναικα λεύσσω τὴν ἐμήν ἐτητύμως,
 ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά; 1125
ΗΡ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὄρας δάμαρτα σήν.
ΑΔ. ὄρα γε μή τι φάσμα νεοτέρων τόδ' ἦ.
ΗΡ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
ΑΔ. ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν;
ΗΡ. σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχη. 1130
ΑΔ. θίγω, προσείπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμήν;
ΗΡ. πρόσσειπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὄσονπερ ἠθέλες.
ΑΔ. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπτως, οὐ ποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
ΗΡ. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν. 1135
ΑΔ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
 εὐδαιμονοίης, καί σ' ὁ φιτύσας πατήρ
 σῶζοι· σὺ γὰρ δὴ τᾶμ' ἀνώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε;
ΗΡ. μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κοιράνῳ. 1140
ΑΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
ΗΡ. τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χεροῖν.
ΑΔ. τί γὰρ ποθ' ἦδ' ἀναυδος ἔστηκεν γυνή;

1118 δὴ] μὴν S | καρατομῶν Lobeckius ad Soph. Ai.² p. 354] καρ-
 τόμῳ libri 1119 ἔχω ναί Admeto tribuunt libri. ναί (quod perperam
 in καί mutat) Herculi restituit Wakefieldus | νυν] νῦν libri νιν Mon-
 kius 1120 παῖδα om. B, sed λείπει τὸν παῖδα superser. B¹
 1121 πρὸς B] δ' ἐς r | σῆ Musgravius] σοι libri 1122 δ' om. B |
 εὐτυχῶν BP 1123 λέξω S] λεύσω B λεύσσω α | φάσμι' Nauckius
 stud. Eur. II p. 84] θαῦμ' libri 1124 λεύσσω α] λεύσω B λεύσσω S
 (P λεύσσω L) | τήν] τήνδ' S 1125 ἦ α] ἦ r | ἐμπλήσσει P |
 verba ἐκπλήσσει χαρά suspecta 1127 τόδ' εἰσορῶ B γρ. τόδ' ἦ
 superser. B¹ scholia scribens 1130 τύχη Reiskius animadv. ad Eur.
 p. 37] τύχην libri 1132 πάνθ' ὄσαπερ S 1134 οὐ ποθ' B
 1137 φιτύσας B] φντεύσας r 1138 σὺ γὰρ τᾶμ' ὠρθωσας S (σὺ γὰρ
 δὴ τᾶμά γ' ὠρθωσας l) 1140 δαιμόνων] νεοτέρων Iacobsius animadv.
 in Eur. p. 36 | κοιράνῳ] κυρίῳ α 1141 φῆς] malim τλης
 1143 ἔστηκε B

- HP. οὐπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νεωτέροις 1145
ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλη φάος.
ἀλλ' εἴσαγ' εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν
τὸ λοιπόν, "Αδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.
καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
Σθενέλου τυράννω παιδὶ πορσυνῶ μολῶν. 1150
- ΑΔ. μεῖνον παρ' ἡμῖν καὶ ξυνέστιος γενοῦ.
HP. αὐθις τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγεσθαί με δεῖ.
ΑΔ. ἀλλ' εὐτυχοίης, νόστιμον δ' ἔλθοις ὁδόν.
ἀστοῖς δὲ πάση τ' ἐννέπω τετραρχία,
χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰστάναι 1155
βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προτροπαῖς.
νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον
τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.
- ΧΘ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί· 1160
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἤνρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πράγμα.

1150 τυράννω BPL¹] τυράννον aL | πορσυνῶ L] πορσύνω r |
μολῶν S] μολῶν r 1151 ξυνέστιος S] συνέστιος r 1153 ὁδόν B]
δόμον S πόδα a (a¹ in marg. γρ. δόμον γρ. καὶ ὁδόν) 1154 πάση
τ' a] πᾶσι τ' r (πᾶσιν l) 1155 συμφοραῖς συνιστάναι a 1156 κνι-
σᾶν C] κνισᾶν r | προτροπαῖς La] προτροπαῖς r 1157 μεθηρ-
μόσμεσθα l] μεθηρμόμεσθα B μεθηρμόσμεσθα r 1159—63 Cassius
Dio 78, 8 cf. Lucian. tragodopod. 325 seqq. 1159—61 Lucian. symp.
48 1159—60 Clemens Alex. strom. VI p. 744 1159 Plutarchus de
adul. et am. p. 58 de am. prolog. p. 497 Eustath. in Il. p. 239 1160
—62 Stobaeus fl. 111, 6 1160 Libanius epist. 1036^b p. 485
1162 εἴρε libri 1163 Eustath. opusc. p. 306, 1 | τόδε] τόδε τὸ B
in fine τέλος εὐριπίδου ἀλκήστιδος BaP εὐριπίδου ἀλκήστις L

CORRIGENDA ET ADDENDA.

p. 4 l. 5 not. pro κασασκευὴν lege κατασκευὴν. — l. 8 not. pro
Nanckins l. Nauckins. — v. 70 not. pro κατ' l. κατ'. — v. 219 not.
pro μεγίστα C l. μεγίστα B. — v. 542 not. adde: παρὰ πταίουσι Sigfr.
Mekler. — v. 795 not. adde: verba τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας, στεφάνοις
πνκασθεῖς e vv. 829, 332 huc retracta esse putat S. Mekler.

Bestrahlt
im Jahr 2001

